

UTRIP OBČINE
LUKOVICA

Rokovnjak

INFORMATIVNO
ZABAVNI
ČASOPIS

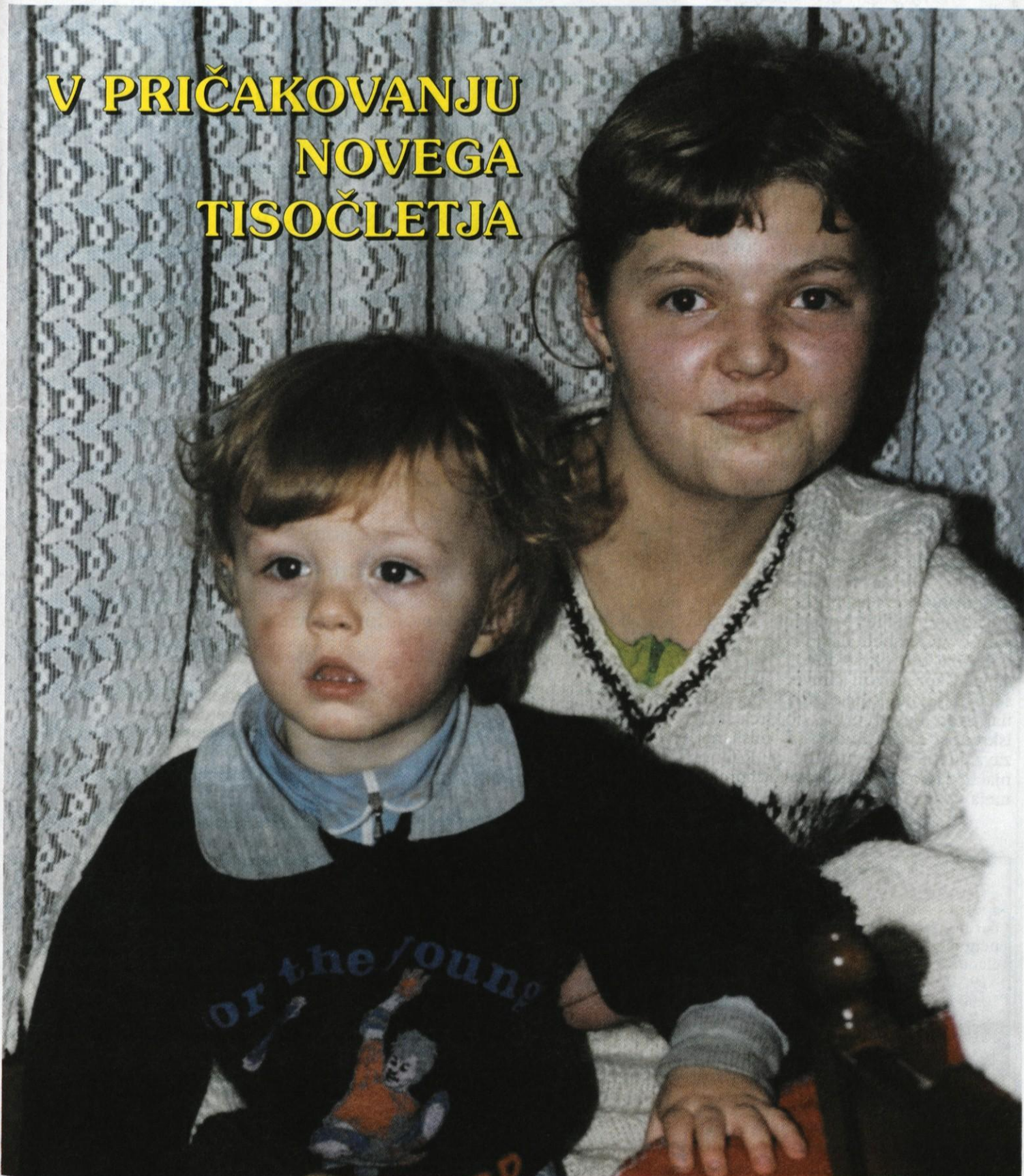

Letnik 1 - št. 4

december (gruden) 1999

IZDAJA OBČINA LUKOVICA v nakladi 1550 izvodov.

V PRIČAKOVANJU
NOVEGA
TISOČLETJA

SPOŠTOVANE BRALKE IN BRALCI

Pred vami je zadnja številka Rokovnjača v tem letu, desetletju, stoletju in tisočletju. Potemtakem bi to morala biti prav posebna, izjemno bogata in najbrže tudi slovesnosti polna. Pa ne bo nič takega. Res boste prebrali nekaj več voščil in lepih želja, izvedeli, kaj smo počeli za Miklavža in kako bo ob bližajočih se praznikih, sicer pa je to povsem običajna številka, v kateri boste izvedeli za nekatere težave in uspehe kot običajno. Za uvod bom zopet pojokal, ker še vedno nimamo dovolj dopisnikov in še vedno premalo pišete o našem dogajanju. Zopet se je oglasila neka Nežika, ki bi rada kar v akrostihu pohvalila našega Rokovnjača, pa očitno ni prečitala uvodnika k prejšnji številki, kjer jasno povem, da ne bomo objavljali nobenih prispevkov, ki ne bodo podpisani s polnim naslovom. V našem časopisu smo se odločili in tako bo tudi v bodoče, da moramo vsaj v uredništvu točno vedeti, kdo je avtor člankov in prispevkov.

Še enkrat ponavljam, da bomo prispevke objavljali pod psevdonimom v kolikor bi avtorji tako želeli, vseeno pa mora v uredništvo priti točen naslov avtorja. Nekateri ste se oglasili s koristnimi predlogi. Upoštevati bomo vse, ki so prispeli v zadnjem mesecu. Še vedno ne vem, zakaj ni nič vprašanj za župana in svetnike. Morda si želite odgovore drugih nosilcev javnih funkcij? Poizkusite in pošljite vprašanje, morda vam bomo uspeli dobiti odgovor.

Pa naj bo tokrat dovolj. Naj v tej številki spregovori čimveč ljudi. Besede naj najdejo ušesa in skozi njih naj zven besed pride do srca. Naj iskrenost zbliža ljudi. Njih misli naj zavzamejo svoj prostor v Rokovnjaču, da bo zbliževal ljudi tudi preko meja Črne grabe.

urednik

Društvo upokojencev Lukovica sporoča svojim članom, da bomo članarino pobirali za leto 2000 na običajnem mestu in obenem vpisovali nove člane.

9. 1. 2000 Lukovica ob 8.00 uri do 10.00 ure (pisarna DU)

9. 1. 2000 Prevoje ob 10.00 uri do 12.00 ure (KS Prevoje)

16. 1. 2000 Blagovica ob 9.00 uri do 11.00 ure (gostilna Žohar)

16. 1. 2000 Krašnja ob 11.00 uri do 12.00 ure (OŠ Krašnja)

Uradne ure bomo imeli vsak četrtek ob 15.00 uri do 17.00 ure.

Letošnje silvestrovanje bo po vsem svetu nekaj posebnega.

Da pa bi bilo nekaj posebnega tudi za Vas,

Turistična zveza občine Lukovica prireja

SILVESTROVANJE NA PROSTEM V CENTRU LUKOVICE

s pričetkom ob 22.000 uri, vse do jutranjih ur.

Za nepozabno noč bo poskrbljeno z glasbo, z domačimi dobrotami in toplimi napitki kmečkih žena, prisoten bo rokovnjaški tabor z rokovnjaškim golažem, poizkusili boste pijačo in jedačo Francozov ter si pobližje ogledali njihov znameniti top. Manjkali ne bodo niti baloni za najmlajše.

Ob prehodu iz starega leta
v novo leto 2000 bo zabavo popestril

VELIK OGNJEMET.

Vabljeni!

Turistična zveza občine Lukovica vam želi
vesele božične praznike ter obilo sreče,
zdravja, uspeha ter zadovoljstva v novem letu 2000!

Prehrojena pot tega leta ne bo posebej izstopala po aktivnosti Slovenskih krščanskih demokratov.

Delovali smo, kot ves čas našega obstoja v stalnem dogovarjanju z

drugimi strankami za čimvečji napredek naše občine. Na občinski ravni so strankarski dogovori uspešnejši od državne ravni, pa vendar verjamemo, da je možno storiti še več. Dostikrat nas zapele sebičnost.

Nergamo, ker se nekje gradi cesta ali postavlja javna razsvetljava, ker verjamemo, da bi morali prvo urediti okolič naše hiše in pri tem niti ne pomisli-

mo, da dobrine, ki se nekje šele gradijo, mi uživamo že desetletje.

Poizkusimo stopiti v novo leto in tisočletje strpneje, ne le z besedami. Vsak mesec si vzemimo čas in poslušajmo težave enega samega človeka. Tako bo vsak od nas pomagal dvanajstim, kar pomeni, da bo leto, ki prihaja, srečnejše za mnoge.

Navidezni mir in sreča je vidna mnogokje, vendar za božične praznike in v novem letu 2000 vam želim res iskrenega notranjega miru in sreče. Sreče, ki bo rasla na zdravih temeljih in iskrenih odnosih med nami občani Občine Lukovica, vsemi Slovenci in zemljani!

Korajža velja!

Predsednik OO SKD Lukovica

Uredniški odbor: Člani, Maja Smrkolj, Marta Drčar, Monika Mohar, Joško Jakopič, Vinko Jeras, Iztok Obreza, Božo Stupica tehnični urednik, Vili Golob glavni odgovorni urednik
Rokovnjač izhaja v nakladi 1550 izvodov, prejemajo ga vsa gospodinjstva na dom
Naslov: Lukovica 46
1225 Lukovica

SPOŠTOVANE OBČANKE IN OBČANI!

Bližajo se nam zadnji dnevi leta, stoletja in tisočletja, zato mi dovolite, da Vam posredujem nekaj utrinkov leta, ki se izteka, in ki so po mojem mnenju spodbudni, da lahko s smelostjo tudi mi zakorakamo v novo tisočletje.

Večini Vam je znano, da imamo več krajevnih skupnosti, ki so različno velike in tudi različno razvite, tako v gospodarski kot tudi komunalni infrastrukturi. Seveda se tukaj pojavi velik problem usklajevanja različnih želja.

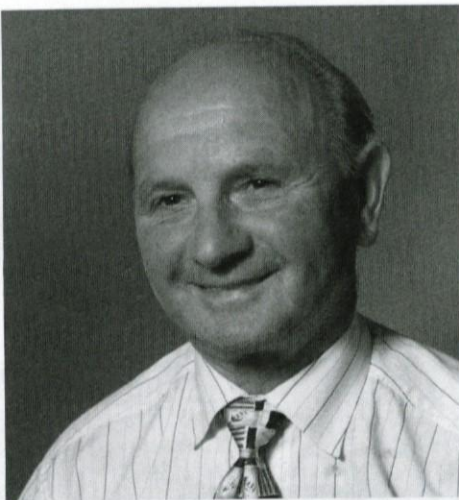
Srednjeročna gospodarska usmeritev občine je, da tudi tiste krajevne skupnosti, ki so slabše razvite, posamezne vasi ali kmetije dobijo osnovo, ki je nujno potrebna za obstoj vsake domačije. Taka usmeritev je neprecenljive vrednosti, obrestovala pa se nam bo v naslednjih desetletjih, zato se vsakemu zahvaljujem za tako podporo.

V iztekajočem letu smo zopet posodobili nekaj kilometrov cest, napeljali več kilometrov vodovodov, povečali razdaljo kanalizacije, popravili več kilometrov gozdnih cest.

Vse to nam uspeva bolj tam, kjer je prisotna večja zainteresiranost občanov. Pomembno je, da se vsaj sporazumejo o osnovah, kot so: odkup zemljišč, finančni prispevek, prioriteta itd. Povsod tam, kjer to dosežejo, je uspeh in viden napredek. To pa zmorejo tisti, ki cenijo svoje korenine, ki vedo, kako so se njihovi dedje borili za golo preživetje, ki znajo kdaj tudi kaj slabega pozabiti in odpustiti ter so ponosni na svoje uspehe. Zelo sem ponosen, da je med nami veliko takih ljudi. To so marljivi, iznajdljivi, pravični ter pošteni ljudje, ki jim rad prisluhnem. Prisluhnimo tudi mi!

Pripravljenih imamo več projektov za sanacijo škode, ki so jo povzročili plazovi v lanskem in letošnjem letu, nekaj plazov pa smo že sanirali. Počasi, prepočasi odpravljamo posledice neurij, ki so nas prizadela. Sodelujemo pri obnovi kulturnih spomenikov, cerkva in obeležij. Dokončujemo projekt telefonije, kar je predpogoj za nadaljnjo nadgradnjo sodobnega komuniciranja vsakega posameznika v tretjem tisočletju. Nekaj malega smo naredili tudi pri športnih programih in kulturi. Zelo slabo se odzivamo na dolgoročni razvoj obrtništva. Kmetijstvo podpiramo v vseh pogledih in v ta namen odvajamo sorazmerna sredstva. Za šolstvo skrbimo po najboljših močeh v okviru svojih zmoglosti. Želim, da je čim več naše mladine dostojno izobražene, kar je predpogoj za obstoj naših krajev in sploh za naš obstoj. Vsa vlaganja v izobraževanje se nam bodo bogato obrestovala.

V izdelavi imamo več zazidalnih načrtov in projektov. Ponovno smo začeli postopek sprememb in dopolnitev dolgoročnega in srednjeročnega družbenega planskega akta občine s spremembami, katerega smo že leta 1997 in lastnikom črnih gradenj, ki so bile v večji

meri posledica rezervacije koridorja avtoceste, omogočili njihovo legalizacijo.

Pripravljena je skoraj vsa dokumentacija za gradnjo prepotrebne vrta, odkupljeno je tudi zemljišče zanj. Upam, da bo ob letu osorej dograjen.

Z zdravstvenim domom Domžale se dogovarjamo o nadgradnji zdravstvenih uslug v Zdravstvenem domu Lukovica.

Vse zgoraj naštetе pridobitve se lahko štejejo za uspeh ali pa tudi ne. Strinjam se z nekaterimi izjavami, »da asfalt ni vse«, še najmanj za tiste, ki imajo urejen dostop do svoje domačije. Nova občina je odprta, sprejema dobronamerne pobude, spoštuje posameznika kot osebnost in rešuje posamezne probleme po demokratični poti.

Spoštovani! Ko vstopamo v novo tisočletje, se veselimo, da nam je to dano, da živimo na tem čudovitem koščku slovenske zemlje na našem planetu, da smo priča tehnološkemu razvoju velikih razsežnosti, naši osamosvojitvi, propadlim ideologijam, da beležimo letnico dva tisoč po Kristusovem rojstvu. Podajmo roko vsakemu in mu zaželimo to, kar bi sami sebi zaželeli. Želim se zahvaliti vsem in vsakemu posebej, ki ste kakorkoli pomagali in prispevali k razvitosti naših krajev, k boljšemu razumevanju med nami. Posebna zahvala občinski upravi za vso pomoč.

In kaj pričakujemo v novem letu?

Območje občina bo eno samo gradbišče. V zamudi so gradnje na magistralni cesti GI-10 in kot nam je zagotovljeno, se bodo ta dela pospešeno odvijala. Izgradnja avtoceste že poteka in nas bo spremljala do konca mandata. Tu moramo pripomniti, da se gradnja ne odvija tako, kot je bilo dogovorjeno med krajan, občino in DARS-om.

Upam, da bomo nadaljevali v skladu z vsemi programi, tako kot vsa leta doslej, v dobro nas vseh. Pričakujemo in potrebujemo podporo vas, ki želite, da bo naš napredek še večji, medsebojni odnosi pa pristnejši in prijaznejši.

Na koncu dovolite, da Vam zaželim mirne božične praznike ter zdravo, prijazno in uspešno novo leto dva tisoč.

Župan

Anastazij Živko Burja

OB NOVEM LETU

LDS
LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE

Na prehodu iz starega v novo leto je vedno priložnost, da se ozremo nazaj in kritično

ocenimo naše delo in doprinos, ki smo ga prispevali družbi, v kateri živimo in ustvarjamo. Ob osamosvojitvi je bil vzpostavljen večstrankarski aparat, s pomočjo katerega so se slovenski volivci razdelili na posamezne interesne skupine - stranke. Naslednji večji korak je bil storjen z zakonom o lokalni samoupravi iz leta 1994, s katerim je območje Črne grabe pridobilo status Občine s središčem v Lukovici. Rojena je bila občina Lukovica.

Politika, naj nam bo to všeč ali pa ne, nam kroji vsakdanje življenje. Prostor, v katerem živimo in ustvarjamo, oblikujemo sami. Težko bi izpostavili posamezne strankarske uspehe ali zasluge. Pri določenih odločitvah se je potrebno dvigniti nad strankarsko raven in se opredeliti v skupno dobro. In prav je tako. S pogledom na pretekla leta lahko rečemo, da nam je to v večji meri uspelo.

Ob koncu bi želel v svojem in v imenu stranke, vsem občanom in občankam Občine Lukovica vesele božične praznike ter veliko zdravja, sreče in osebnega zadovoljstva v letu 2000.

LDS

ČEMAŽAR
Lukovica 24b

delavnica
Tel.: 061/735-084
stanovanje
tel./fax: 735-702

**PEKARNA IN TRGOVINA
JE ODPRTA**

vsak dan od 4. - 13. ure

popoldne na domu

tel.: 735-702

**UGODNA
PONUDBA**

ZA STALNE STRANKE

**Ob vsakodnevem nakupu
naših izdelkov vam nudimo**

10% POPUSTA

in plačilo ob koncu meseca

VOLILNA KONFERENCA OBČINSKEGA ODBORA SDS LUKOVICA

V torek zvečer, 30. novembra 1999, smo imeli v sejni sobi Občine Lukovica tretjo volilno konferenco. Za nami je že skoraj deset let od ustanovitve OO SDS Lukovica. V začetku nas je bila le peščica, članstvo vsako leto narašča, sedaj nas je več kot desetkrat toliko. V Sloveniji smo po anketah druga najmočnejša stranka, ki vseskozi svoj položaj krepi in utrjuje. Tudi na občinskem nivoju ni dosti slabše, vsi dosednji volilni rezultati kažejo strmo navzgor. Naša aktivnost je vse večja, zlasti zadnja leta. Ni občinskega odbora ali komisije brez SDS. Zavedamo se, da smo na pravi poti in da naš čas šele prihaja.

Volilne konference so se udeležili tudi domžalski podžupan g. Roman Kurmanšek, moravški podžupan g. Roman Cerar ter regijska tajnica Obljubljanske regije ga. Ladka Furlan. Zaradi hkratnosti seje Izvršilnega odbora SDS se seje nista mogla udeležiti g. Janez Janša in dr. Miha Brejc. Po končanih razpravah na poročila izvršnega odbora in nadzorne komisije je predsedujoči konference dr. Matija Andrejka dal na glasovanje razrešnico za predsednika, izvršnega odbora in nadzorne komisije, ki je bila soglasno sprejeta.

Nato smo javno volili: Za predsednika, je bil ponovno soglasno izvoljen, dosednji predsednik Franc Cerar, ki je tudi podžupan Občine Lukovica.

V izvršni odbor so bili izvoljeni:

Nov podpredsednik je **dr. Matija Andrejka**, tajnik Marjan Cimerman, blagajnik Jernej Škarja, člani IO so Poldka Kveder, Janez Omahna, Janez Burkeljca, Danilo Kastelic in Marjan Kveder.

V nadzorno komisijo so bili izvoljeni Niko Kokalj, Janez Križman in Franc Bergant.

Na konferenci smo se podrobneje seznanili s statutom SDS, ki je bil sprejet maja na 5. kongresu SDS v Portorožu. Sprejeli smo tudi Poslovnik konference OO SDS in Poslovnik OO SDS.

LETO 2000, LOČNICA?

Ljudje si sami postavljamo ločnice v življenju. Če bo leto 2000 ločnica, je kakopak odvisno samo od nas.

S pogledom, uperjenim naprej, se sočasno pokaže tudi prehojena pot - življenjska, družbena, tudi družinska. Pogled nazaj opominja na ogromno sprememb, ki so se nam zgodila. To, da živimo v samostojni državi, človeku da zadovoljstva, da sploh živi v teh prelomnih časih.

Žal za prelomnost ne pomeni vse samo dobro, skoraj nujno prinese tudi kaj slabega. Sedanj čas primerjaj s časom protireformacije. Kar naenkrat je bilo vse slabo, zanič. Vse, kar je bilo! Očitno vsak nov družbeni red poskuša starega popolnoma zatreti, izkoreniniti

Sprejeli smo tudi smernice za nadaljnje delo:

Z različnimi oblikami pomoči je potrebno podpreti razvoj takega podjetništva, ki ustvarja nova produktivna mesta in na ta način zmanjšuje stopnjo brezposelnosti. Pomagati je potrebno tistim, ki šele začenjajo s svojo podjetniško dejavnostjo.

Naše kmetijstvo bo kos mednarodnim izzivom, če bo izpolnjevalo naslednje zahteve in cilje:

- ohranjanje kmetijskega prostora, poseljenosti podeželja in vzdrževanje kulturne krajine;
- pridelovanje hrane na ekonomsko in ekološko sprejemljiv način, kar je pomembno tudi za zagotavljanje zdrave pitne vode;
- ohranjanje oziroma povečevanje zaposlenosti na podeželju prek dejavnosti, ki se lahko vežejo na kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (gostinstvo, obrt);
- s ciljem, da bi lajšali težke socialne razmere slojem prebivalstva, ki ni zaposleno ali ima majhne dohodke, zagotavljati cene živeža, ki ne bo višje kot na svetovnem trgu.

Družina mora postati tisto privilegirano okolje, v katerem se bo posameznik nemoteno razvijal, pridobival pozitivne izkušnje in vrednote ter se učil sprejemati odgovornost za svoje ravnanje in

svojo svobodo. Eden od temeljev našega razumevanja družine je priznavanje osnovnih pravic posameznika kot človeka, pri čemer so koristi otrok najpomembnejše vodilo.

Socialdemokrati bomo pospešili gradnjo socialnih in neprofitnih stanovanj za tiste kategorije prebivalcev, ki si začasno ali trajno niso sposobne same rešiti stanovanjskega problema. To pa so predvsem mlade družine, družine z več otroki, invalidi, upokojenci, ljudje z nizkimi dohodki in tisti strokovni kadri, za katere je družba posebej zainteresirana.

Zavzemali se bomo za izboljšanje šolstva, zdravstva, kulture in športa.

Če hočemo uresničiti te smernice, se moramo združevati s sorodnimi strankami; to so stranke slovenske pomladi.

Vabimo vse simpatizerje SDS, še posebej mlade, naj se nam pridružijo, da se kadrovsko še bolj okrepimo. Želimo si enakomernejše porazdelitve članstva po vsej občini. Še naprej bomo ustanavljali krajevne odbore SDS, še to zimo v Blagovici in Lukovici.

Ob koncu leta želi OO SDS Lukovica vsem občankam in občanom vesele božične praznike in srečno novo leto 2000.

SDS

Socialdemokrati Slovenije

OO SDS Lukovica

ali vsaj očrtni. Ko so v času protireformacije gore Trubarjeve knjige, to ni ustavilo napredka, ki je bil zasejan. Kajti vzbujeno se nikoli več ne da uničiti. Sreča za Slovence, tudi kljub požganim knjigam je misel peljala dalje do - samostojne države.

Tudi sedaj je podobno. Koliko slabih stvari je prineslo čisto običajnim državljanom? Brezposelnost, plačevanje zdravnikom, negotovo delo, temeljit premislek pri načrtovanju družine, bogatenje peščice in siromašenje čedalje večjega števila ljudi. Popolnoma prav je imela pokojna mama, ki je ob zmagi Demosa dejala: »Zapomni si, v stari Jugoslaviji so bili berači, zdaj bodo spet!« Za prihodnost si torej želim, da bo družbena klima naravnana v državljano prijazno državo, kjer bo imel ne le mate-

rialno gotovost, tudi tak pravni red, da ga bo ščitil pred lakomnostjo in še čim. Ob volitvah je potrebno razmišljati o tem in s preudarkom dati glas tistemu, ki dejansko kaj obljubi, ne pa kot se skoraj po pravilu obljube sfižijo v dirki za oblast, predvsem zase in svoje. Ostali? Bodo že kako.

Verjamem, da bomo v naslednjem ti-sočletju zmogli toliko moči in si zagotovili dostojnejše življenje. »Sodbo si bo pisal vsak sam«, pravi pesnik. Ljudje si sami postavljamo ločnice - izberimo torej v naslednjih letih tisto - PRIJAZNO.

To želim predvsem vsem vam!

ZDRUŽENA LISTA
socialnih demokratov

Milan Drčar
ZLSD Lukovica

HITRO, HITRO ČAS BEŽI

Kar prehitro je minilo to prvo leto novega sestava Občinskega sveta Občine Lukovica. V tem času je tudi naš Občinski odbor Slovenske ljudske stranke Lukovica deloval na vseh vitalnih področjih javnega življenja. Z spremembo Zakona o lokalni samoupravi je resda prišlo do večje vloge županov in s tem do manjše vloge občinskih svetov v Občinah, vendar smo se kljub temu prizadevali za kar se da čim večjo slišnost vsakega posameznega glasu volivcev v naši občini.

Podprli smo vsako skupno delo in prizadevanje, ki je obrodilo sadove v skupno dobrobit. Včasih je bilo naporno poiskati pozitivno pot in skupna soglasja vendar smo se in se še bomo trudili za dobro nas vseh, pa čeprav je pri tem treba pozabiti na strankarsko pripadnost in s skupnimi močmi storiti korak naprej.

Člani v Občinskem svetu g. Janez Hrovat, ki opravlja tudi funkcijo podžupana, ga. Katarina Ovca Smrkolj in neodvisni član na listi SLS g. Matej Kotnik so podprli in dali svoj prispevek h gradnji infrastrukture, da bi tako omogočili lažje življenje vsakemu našemu občanu. Ti in še mnogi drugi, ki dejavno sodelujejo v odborih in komisijah, so dali velik prispevek vlaganju v razvoj naše Občine v iztekajočem se letu.

Žal z razpustitvijo stare in s formiranjem nove Komisije za spremljanje priprav in gradnje avtoceste nismo mogli več tako aktivno kot v preteklosti sodelovati pri tem odgovornem projektu. Tako se pojavlja zaskrbljujoča problematika, o kateri, čeprav nismo aktivno vključeni vanjo, menimo, da se problemi izključujejo, vsak posebej pa je pomemben in zahteva svojo ločeno obravnavo in reševanje. Kljub vsemu smo se, kjer se le da, aktivno vključili in prišlo je do ustreznih skupnih rešitev, kot na primer ureditev avtobusnega postajališča na Učaku. V prihodnje je potreben konsenz

med izvajalcem in prizadetimi občani. Za koordinacijo in ščitenje interesov občanov pa bi morala občina, tako menimo, že pred časom zaposliti ustreznega strokovnega sodelavca, ki bi vodil pogajanja med vsemi stranmi v tem projektu.

V Občinskem svetu smo in še bomo zagovorniki ureditve avtobusnih prevozov skozi Črni graben po meri uporabnikov in vseh šolnikov, ki jim niso omogočeni enakopravni pogoji študija v primerjavi s sovrstniki.

Stranka je po svojih močeh aktivno podpirala in si prizadeva za razna društva in njihov razvoj: od kulturnih društev, do društev podeželskih žena, konjerejskega in čebelarkega društva, ter Turistične zveze Občine, ki se v prihodnjem letu pripravlja na okrogli jubilej in je ne smemo prezreti...

Ponosni smo na našega Rokovnjača!

Delo v letošnjem letu je bilo pestro in lahko že rečemo, da ne bo drugo leto zaostajalo za tem, ki izginja v nepozabni spomin zgodovine. Leto, ki smo ga imeli živeti in smo njega del. Mnogo bi imeli še napisati o delu, dobrem in pod kritičnim očesom gledano manj uspešnem letu, a je vse, kar vam sporočamo, to, da smo odgovorni pred Vami, ki ste nam zaupali in Vas zastopamo. Vedite, da je vsak Vaš predlog dobrodošel in vsaka pripomba nam v premislek. Skupaj stopimo v nov trden korak, ki je namenjen nam vsem.

Skupaj se veselimo velikega jubileja rojstva Jezusa Kristusa, naj bodo ti božični prazniki še posebej lepi, v novem tisočletju pa vsem ljudem dobre volje veliko uspeha in neomajne sreče!

OO Slovenske ljudske stranke
Lukovica

ČEMAŽAR
Lukovica 24b

delavnica
Tel.: 061/735-084
stanovanje
tel./fax: 735-702

Ponudba naših dnevno svežih izdelkov:

VELIKO VRST KRUHA:

beli, polbeli, kmečki, srčkov, koruzni, rženi, čebulni

PECIVA:

žemlje, bombete, rogljiči z marmelado, makovke, sirove štručke, rožičevi štruklji, vanilijevi srčki

PIŠKOTI:

janeževi upognjenci, vanilijevi in orehovi rogljiči, brizgani "S", brizgane školjkice, brizgani kupčki, orehovi in marmeladni žepki, linško pecivo, pence, polnovredne sezam palčke...

NEDELJSKI REZANCI, RIBANA KAŠICA

Člani SLS Lukovica z ministrom Smrkoljem

Občina Lukovica

vabi ob dnevu samostojnosti

na

NOVOLETNI KONCERT

ki bo v sredo, 22. decembra
1999, ob 19.00 uri
v Kulturnem domu
Janka Kersnika v Lukovici.

Nastopajo:

Godba Lukovica
Moški pevski zbor
KUD Janko Kersnik Lukovica
Mešani pevski zbor
Šentviški zvon

IZREDNA SEJA OBČINSKEGA SVETA

V torek, 7. decembra, je bila izredna seja Občinskega sveta. Obravnavana je bila problematika v zvezi z izgradnjo avtoceste in spremembe proračuna za leto 1999. Sprejem statuta Občine v drugi obravnavi ni bil mogoč, ker se seje ni udeležilo dve tretini svetnikov, ki ob sprejemanju statuta morata biti navzoči. Pri obravnavi avtocestne problematike so bili navzoči še gospod Planteu iz DARS-a, gospa Pulko in gospod Kosec iz DDC projekt 5.

Avtocesta bo skozi Blagovico speljana po pobočni varianti, ki je cenejša, poleg tega pa tudi ugodnejša za krajanje. Občinski svet je soglasno sprejel sklep o tem, potem ko so predstavniki DARS in DDC zagotovili, da bodo za vsa potrebna soglasja lastnikov zemljišč dosegli dogovor z njimi. Na odseku Žirovše uradni predstavniki zagotavljajo, da je planirana izgradnja v skladu s plani. Nihče pa ne pojasni, kako je mogoče, da so oškodovanci ob trasi obravnavani neenako. Primer: za odkup in nadomestno gradnjo so se v enem primeru odločili že pred časom, medtem ko za druge objekte, ki so deset metrov bližje trasi, trdijo, da niso potrebni rušenja. Vendar se dogovorijo, da bodo za krajanje Žirovš še poizkušali najti ustrezne rešitve. O problemih pri izvozu materiala iz kamnoloma Lukovica gospod Planteu obljublja, da bo izvajalcu naročil, naj opravlja čiščenje cest, kot je to v pogodbi za izvajanje del na avtocesti. Novi izvoz naj bi bil končan do konca marca leta 2000, v primeru vremenskih neprilic pa do začetka maja istega leta.

Pri spremembah proračuna je na začetku ugotovljeno, da ministrstvo za finance napačno ocenjuje lastne prihodke občine, zlasti pri nadomestilu za stavbna zemljišča, požarni taksi in odškodnini za spremembo namembnosti kmetijskega zemljišča in gozda. Posledica tega bi bilo preko 56 milijonov manj sredstev za finančno izravnano. Predvideva se, da bodo delavci uprave uspeli to neskladje dokazati in odpraviti. Spremembe proračuna se vršijo s prerazporejanjem sredstev. V vseh spremembah je doseženo soglasje vseh svetnikov.

Statut občine ni bil obravnavan, saj se seje ni udeležilo zadostno število svetnikov. Liste prisotnosti na sejah kažejo, da nekateri svetniki smatrajo, da je bila njihova izvolitev njihov osebni uspeh, in da zato niso dolžni zastopati svojih volivcev v občinskem svetu. Tako ni bil obravnavan niti predlog KS Lukovica, da krajevne skupnosti zadržijo pravno subjektiviteto, saj do spremembe statuta občine ni pravnih sprememb v krajevnih skupnostih.

V. G.

Otvoritev ceste v Gorenje

TUDI V GORENJU SO DOBILI ASFALT

Od novembra se tudi iz Javorij v Gorenje lahko peljete po asfaltirani cesti, ki je široka 3 in dolga kar 1300 metrov. O tem, kako so vaščani Gorenj prišli do nove ceste, sem se pogovarjala s predsednikom vaše skupnosti, Darkom Podbevškom.

Želje po asfaltirani cesti so bile v Gorenju že stare, uresničevati pa so se pričele pred slabim letom, ko so začeli z zbiranjem potrebne dokumentacije. Ob tem gospod Podbevšek zadovoljen poudari, da je brez vsakršnih zapletov pridobil soglasja lastnikov zemljišč ob cesti.

Nadaljevali so s pripravljalnimi deli, ki so jih do polovice financirali krajanje sami, ostali del je prispevala občina. Izvajalec teh je bil Marko Zupančič. Krajanje niso prispevali le denarja, temveč so v cesto vložili tudi veliko svojega dela, a se pri tem niso vsi enako izkazali.

Da so v oktobru delavci SCT Ljubljana začeli s polaganjem asfalta, se morajo krajanje z materialne plati zahvaliti predvsem občini Lukovica, ki je krila preostale stroške, sosedu Janku Lipovšku-Lorančkovemu Janku, ki jim je dal na razpolago kamenje in Matjanovemu Viku, ki je prispeval pesek. Gospod Podbevšek je pohvalil tudi sodelovanje krajevne skupnosti Trojane in predvsem njenega predsednika, Jožeta Razpotnika, ki se je za njihov projekt zelo zavzel.

Slovesno odprtje z blagoslovom takrat že zasnežene ceste je bila 26. novembra, ko je trak prerezal župan Anastazij Živko-Burja, udeležili pa so se tudi drugi predstavniki občine, krajevne skupnosti Trojane ter minister Smrkolj. Krajanje so nato goste pogostili z dobrotami domačih gospodinj - zadovoljni, ker bo odslej vzdrževanje njihove ceste lažje in se bodo v dolino brez težav vozili tudi v slabem vremenu.

Maja Smrkolj

Stroji so se vse bolj spuščali v dolino

KAMNOLOM LUKOVICA

Že leta izvozi rudnin iz kamnoloma Lukovica povzročajo krajanom vse večje nevšečnosti, zaradi katerih postaja njihovo življenje vse težje. Prah ob lepem vremenu ne prekrije samo njihovih vrtov, marveč tudi notranje prostore. Ob dežju blato prekrije ceste, tako da kamioni, ki se praviloma ne držijo omejitev hitrosti, brizgajo blato po zelenicah, vrtovih in hišah. V vsem času obratovanja kamnoloma je bila bližnjim prebivalcem izplačana odškodnina samo enkrat, in sicer za sanacijo zidov, ki so bili poškodovani ob razstreljevanju v kamnolomu. Tovornjaki, težki čez dvajset ton, ki sedaj vozijo rudnine na avtocesto, povzročajo nove poškodbe na zgradbah. Vse skupaj pa načenja zdravje krajanov, živečih v neposredni bližini.

Na zboru krajanov, 12. 11., v Lukovici, je bil sprejet sklep o opozorilni

Zapora ceste iz kamnoloma Lukovica

zapori izvozne ceste dne 15. 11. Sprejeta je bila tudi zahteva za izplačilo ekološke rente neposredno prizadetim občanom. Takoj se mora pristopiti k izgradnji novega izvoza, ki bi po prejšnjih zagotovilih moral funkcionirati že od 30. 4. 1999 dalje.

15. 11. je bila zapora ceste izvedena. Zatem se je pristopilo k pogajanjem, na katerih so se dogovorili, da bo zgrajen izvoz iz kamnoloma vzhodno od stare pošte do 1. marca 2000, v primeru neugodnih vremenskih razmer pa do 1. maja 2000. Do izgradnje izvoza se bo uporabljala stara cesta, s tem da podjetje Grasto zagotovi obratovalni čas kamnoloma od ponedeljka do petka od 7. do 17. ure in v soboto, od 7. do 14. ure. Poleg tega poskrbi za potrebna prometna opozorila in znake, ki bodo preprečevali uničevanje zelenic, ogrožanje pešcev in prehitro vožnjo.

Grasto zagotavlja tudi čiščenje cestišča ceste št. 735/930. Cesto GI-10, pločnik in ostale ceste, ki se uporabljajo za dovoz materiala na avtocesto, pa čisti in oskrbuje SCT kot glavni izvajalec del na tem odseku avtoceste.

Do 7. decembra se ta drugi del sporazuma ni izvrševal, vsaj tako ne, da bi krajan to opazili, zato so občinskemu svetu ponovno najavili zaporo ceste. Gospod Planteu je obljubil, da bo posredoval pri SCT, da svoje obveznosti izpolni. Gospod župan pa je ponudil delavce režijskega obrata, da ob primernem plačilu skrbijo za lukovski del cestišča in pločnika, kar bi zagotavljalo stalno urejenost, ki je do sedaj nikoli ni uspel nihče zagotoviti.

Upamo, da teh res minimalnih zahtev ne bo potrebno izsiljevati z zaporo ceste.

V. G.

Ob dežju cesto prekrije blato

VESEL BOŽIČ IN SREČNO
NOVO LETO 2000
VAM ŽELI

GOSTILNA • PIZZERIA

FURMAN

10 let

112

POROČILO GASILSKIH ENOT ZA MESEC NOVEMBER

4. november 1999: Preko 112 smo bili obveščeni o gorečem tovornjaku na Trojanah. Požar so omejili udeleženci prometa. Nadaljnjo pomoč je nudila enota CPV Količevo in osrednja enota GZ Lukovice.

November: V tem mesecu je PGD Blagovica opravila 71 prevozov pitne vode v skupni količini 319500 litrov.

Na srečo v novembru ni bilo več intervencij, naj tako ostane tudi v decembru, ko bo prisotno praznično razpoloženje in bodo v uporabi razni pirotehnični izdelki.

Matjaž Markovšek

Doživete
božične praznike
ter srečno
in uspešno leto 2000
vam želi
gasilska zveza
Lukovica
Predsednik zveze
Matjaž Markovšek

PISALO SE BO 2000...

Že moja generacija je vse čudežno, daljno in skrivnostno povezovala z letom 2000, kaj šele starejše generacije, ki jih je spremljal duh zlovesčih preroških izročil o koncu sveta! Sedaj nas od preloma tisočletja ločujejo le še dnevi in ure, ki jih ves svet v svoji komercialni evforiji mrzlično odšteva (matematični izračuni niti niso bistveni). Leto 2000 se bo zapisalo in zapisali ga bomo prav mi, zato je v tem nekaj dramatičnega in spoštljivega. Prav mi bomo naredili korak čez ta prag v nove, neslutene čase.

Gledano iz vesoljskih meril je naše štetje manj kot drobec sekunde, naš planet drobna pikica in življenje na njem zvezdni utrinek. In človek, ta krona stvarstva, rahla krhka sapica, minljiva v večnem presnavljanju. Vendar je tvorec svoje zgodovine v vrtincih preizkušenj svoje razvojne poti, ki že po naravi na koncu vedno vodi k dobremu, boljšemu. Prav ta naravnost človeka kot telesno duhovnega bitja k lepšemu, višjemu, je trdna smiselna opora, ozemljitev naših dejanj za našo odgovornost v brazdi časa, tukaj in zdaj. Ob tem je spoznanje, kako ima vse svoj namen v zakoniti medsebojni vzročnosti in posledičnosti, naravnost pretresljivo. Nič namreč ni vseeno; naše bivanje je nepogrešljiv člen v verigi človeštva, v verigi naroda, v vezeh družine in soljudi.

Dvajset stoletij našega štetja po Kristusu je zaznamovanih s krvavimi vojnami, uničujočimi boleznimi, strahotnimi naravnimi katastrofami, z izginotjem celih ljudstev, z utopičnimi ideologijami, z uničevanjem narave, z barbarstvom in razosebljenjem, izkoriščevalskimi družbenimi ureditvami. Vendar je v vsakem času zlo in pohlep nadčloveka premagalo tisto Dobro, v vsej veličini človeškega duha. Človeški duh se je dvignil na krilih iskanj v genialne stvaritve katedral, nezemsko lepe glasbene harmonije in slikarske podobe, ustvaril je večna mesta in v kamnu izklesal podobo svoje duše. Cele pokrajine je spreminjal v rajske dežele s trdim delom svojih rok. Ujel je silo električnih valov in silo atomov in segel po zvezdah. Vsako odkritje je sprožilo nove neznane silnice in človeku olajšalo življenje. V zadnjem času človeštvo v enem samem dnevu spozna več kakor prej v tisočletjih. Tehnika in informatika prinašata neslutene spremembe. Vendar, žal, ob tem človek vztrajno izgublja samega sebe. Čustva se umikajo neizraziti maski, hrup prežene zbranosti, hlastanje za materialnimi dobrinami duši veselje in pristno človečnost. Kot bi se sramovali svoje enkratne človeške podobe, poveljujemo moč, zunanjo lepoto, naša nečimrnost se naslaja ob mačevsko zmagovalnih idolih. Človek hoče preseči samega sebe s strašljivo genetiko in obvladovanjem življenjskih oblik. Človek – bog, ki mora nazadnje sam plačati strašen davek. In s tem davkom se za velik del človeštva, tudi zahodnega, nepre-

stano udejanja konec sveta. Vsaka dobra stvar se vedno tudi zlorablja in zato temu ni videti konca. Ali pa? Kako?

Najbrž s priznanjem človekove odvisnosti od narave, ki jo lahko samo spoznava in odkriva njene zakonitosti z vsem vesoljem vred, ne more pa je ustvarjati in nadomeščati. S pogledom vase, z vrnitvijo sam sebi, s spoznanjem, da moram spremeniti sebe. Da ima tudi razvoj neke meje, da je moja pravica lahko jemanje pravice nekemu drugemu, da si moramo ustvariti na planetu dostojno sobivanje. Vsi problemi se bodo namreč prenesli v novo tisočletje in vedno bo življenje odvisno od tistega Dobrega, ki nazadnje le prevlada.

Tudi Slovenci imamo svoje mesto pod soncem. Imeli smo duhovne genije, ki so nas po mnogih padcih vodili k dejavnemu oblikovanju svoje države. Imeli smo Prešerna, Slomška, Cankarja in čudovite delovne ljudi, žrtvujoče se matere, ki že tisoč let ustvarjajo to deželico na temeljih človeških vrednot. Ostali smo med narodi, ki bodo pisali zgodovi-

no novega tisočletja. Bodimo za to hvaležni, ponosni in samozavestni, saj se veličina naroda meri le po duhovni moči.

Vsakdanji dnevi v letu 2000 ne bodo nič drugačni, na vseh ravneh naše biti se bo nadaljevalo premagovanje med dobrim in slabim, tako kot hodi človeštvo po robu že tisočletja, od Kajna in Abela. Tudi novo tisočletje bo rodilo svojega Ghandija in svojo mater Terezijo. Upanje je tista večna samoohranitvena energija, ki nas dela ljudi.

*Treba je mnogo
preprostih besed, kakor:
kruh,
ljubezen,
dobrota,
da ne bi slepi
v temi na križpotjih
zašli s pravega pota...*

(Pavček)

Mojca S.

Zajčevi muzikantje

MIKLAVŽEV VEČER V RCU

Prijetno ogreti šotor v rekreacijskem centru Urbanija je slavnostno okrašen pričakal obiskovalce. Slika kmečke domačije in napis Očetov dom na okrašenem odru, pogrnjene mize z jabolki pa še prijazna dobrodošlica ob vhodu so obiskovalca prepričali, da je ta prostor tudi njegov. Lukoviška godba na pihala, ki se je zopet povečala za nekaj članov, je zaigrala prvi dve skladbi. Večer v spomin na Nika Zajca se je začel. Nastopali so bivši člani njegovega ansambla, ljudje, ki jih je učil igrati na harmoniko in njegovi glasbeni in življenjski prijatelji. Vsi izvajalci Nikove glasbe so še posebej vplivali na gledalce, saj se je marsikomu ob spominu na Nika Zajca utrnila solza. Posebej zanimivi so bili člani ansambla Gamsi, ki so s seboj pripeljali petletnega sina njihovega kitarista, ki je s presenet-

jivo močnim glasom odpel pesem o ljubicah. Eden od pokroviteljev, Radio Veseljak, pa je prireditev obravnaval preveč amatersko in nanjo poslal voditelja Francija Peternela, ki se žal ni zavedal namena večera, saj je s svojim govorjenjem zapolnil večino programskega časa, čeravno zato ni žel aplavza. Miklavž je s svojim spremstvom kar uspešno razgibal najmlajše, le prehitro se je moral umakniti, tako prav gotovo ni povedal sporočila, ki ga od Miklavža večina pričakuje. Pa naj zaključim. Hvale vredna je bila pobuda za spominski večer in člani Turističnega in olepševalnega društva Brdo so to prireditev tudi kvalitetno pripravili. Preko šeststo obiskovalcev bo verjetno tudi njim v spodbudo, tako da lahko upamo, da bo drugi spominski večer Nika Zajca v decembru dva tisoč postregel s še več glasbe in dobre volje.

Mešani pevski zbor Šentviški zvon

obvešča vse ljubitelje
slovenske narodne pesmi, da
je izdal zgoščenko in kaseto

slovenskih narodnih pesmi.

Kupite jo lahko v trgovini
DOMINO v Lukovici, prav tako
tudi zgoščenko in kaseto
božičnih pesmi.

Preživite zadnje dneve v tem
tisočletju s pesmijo v srcu!

Prišel je tihi, blagi čas...

Mešani pevski zbor Šentviški zvon

pod vodstvom zborovodje
Karla Leskovca
tudi letos

VABI na koncerte božičnih pesmi:

- v cerkvi v Šentvidu v sredo,
29. 12. 1999, ob 18.00 uri
- v cerkvi v Komendi v četrtek,
30. 12. 1999, ob 18.30 uri
- v cerkvi na Viru v četrtek,
6. 1. 2000, ob 19.00 uri
- v cerkvi v Črnomlju v
soboto, 8. 1. 2000, ob 17.00 uri

Pridite in uživajte v večnih
napevih!

Center za socialno delo Domžale

želi vsem poslovnim
sodelavcem in občanom
vesele božične in novoletne
praznike, v letu 2000 pa
obilico zdravja, strpnosti in
razumevanja v družinah in
delovnih sredinah.

Namesto novoletnih
voščilnic smo denar
namenili Društvu rejnic in
rejnikov Domžale.

Narodne

ob spremljavi ceter

BOŽIČEK NA OBISKU KJE? V POTUJOČI KNJIŽNICI

Zvečer pred božičem v vsej hiši nikjer se nič ni zganilo in vladal je mir; le par nogavic je, viseč nad ognjiščem čakalo, da naš dom Božiček obišče. Nov sneg je prekril široko ravan, bil je mesec, a žarela je, kot bi bil dan, in kaj sem zagledal – in silno se zbegal: prav majhne sani in osmerno zaprego jelenčkov poskočnih – a starček vihrav bil je sam Božiček, takoj sem spoznal.

Božiček bi rad svojim bralcem in tudi tistim, ki bodo to še postali, zaželel vsele božične praznike in srečno novo leto. Na postajališče, kjer se ustavlja Potujoča knjižnica, se ne bo pripeljal s sanmi, ampak z bibliobusom. Med vami bo v nedeljo 19. decembra po naslednjem voznem redu:

LIPA - kamnolom	10.00
VRH	10.20
KRAJNO BRDO	10.40
VOŠČE	11.00
MALI JELNIK	11.20
BLAGOVICA	11.40
ŠENTOŽBOLT	12.00
TROJANE	12.30
SPODNJI PETELINJEK	14.20
ZGORNJE LOKE	14.40
TRNJAVA	15.20
LUKOVICA	15.40
RAFOLČE	16.00
PREVOJE	16.20
ŠENTVID	16.40
KOSEZE	17.00
GRADIŠČE	17.25
KRAŠNJA	18.00

Prihajajo veseli prazniki. V soju sveč bodo žarele jelke, v slovo staremu in v pozdrav novemu letu bodo zveneli kozarci šampanjca. V to praznično razpoloženje naj pohitijo tudi naše želje. Praznično veselje naj se nadaljuje v leto 2000! Vsak dan v novem letu naj bo tak, kakršnega si najbolj želite!

Vaši knjižničarji

Godba Lukovica

LUKOVIŠKA GODBA V DOMŽALAH

V Bernikovem domu v Domžalah se je v petek, 26. 11., zbralo pet godb – pihalnih orkestrrov, na vsakoletni reviji. Med njimi je bila letos prvikrat tudi lukoviška godba.

V veselem pričakovanju smo se lukoviški godbeniki zbrali v garderobi prekrasne Bernikove dvorane in se pripravljali za nastop, saj smo bili prvi na vrsti.

Malo čez 19. uro se je prireditev pričela, ob polni dvorani. Odigrali smo tri koračnice, dokaj uglaseno in sproščeno. Akustika v dvorani je res odlična. Za nami so nastopili še tradicionalno uveljavljeni Mengšani, zatem Kamničani, Moravčani in kot gostitelji domžalski godbeniki. Poslušalci so vsako godbo nagradili z burnim ploskanjem.

Splošna ugotovitev, kljub uspešnim nastopom, je bila, da je Bernikov dom za take prireditve premajhen, saj je nastopilo okrog 200 glasbenikov, da o pomanjkanju vstopnic za obiskovalce sploh ne govorimo.

Po končani prireditvi smo imeli nastopajoči srečanje še v Majčevem dvoru, kjer so bile vse godbe seznanjene s strokovno oceno profesorja na glasbeni akademiji, gospoda Tomaža Habeta.

Posebno je profesor pohvalil nas Lukovičane, ki ni za nami niti leto dni igranja, vendar je dodal, da je treba nujno popopolniti vrste z basisti, kar je pogoj za dobro igranje. Razloženo mu je bilo, da se fantje šolajo in da jih kmalu pričakujemo v naše vrste.

Prva uradna predstavitev lukoviške godbe zunaj občine je bila zelo uspešna, to nam priznavajo vsi. Za nas godbenike pa je to močna vzpodbuda za nadaljnje delo.

Predsednik K. Domitrovič

Za lepši dostop do vaše hiše
in za urejeno dvorišče

poskrbi

VLADIMIR LAVRIČ s.p.

Kompolje 3, 1225 Lukovica
Telefon: 061 735 602

V letu 2000 gradimo skupaj!

DRUŠTVO PODEŽELSKIH ŽENA LUKOVICA IN KMETIJSKA SVETOVALNA SLUŽBA

V sredini novembra je ga. Marta Kos, svetovalka za kmečko družino in dopolnilne dejavnosti na kmetijah, za Društvo podeželskih žena Lukovica, katerega predsednica je ga. Ivanka Smrkolj, organizirala strokovno ekskurzijo v okolici Dobrne. Del stroškov izleta je prispevala občina, za kar se ji društvo lepo zahvaljuje.

Izlet se je pričel s slabim vremenom. Rahlo je padal dež, ki pa ni pokvaril vzdušja. Prva postaja je bila v tovarni Polzela, kjer so si ženske lahko kupile nogavice. Sledil je ogled in predstavitev turistične kmetije Urška. Pot jih je nato vodila do ekološke kmetije, kjer se ukvarjajo z bio pridelavo kmetijskih pridelkov, kar pomeni, da vse pridelke pridelajo brez uporabe umetnih gnojil. Ogledale so si Soržev mlin, ki je še aktiven in to izkoristile za nakup žitnih izdelkov. Sledil je ogled cerkve Stara cerkev, kjer je služboval škof Anton Slomšek.

Popoldan, ko se je vreme lepo popravilo, so prispele v zdravilišče Dobrna. V zdravilišču so imele predstavitev letga, kosilo, predavanje dr. Peterlina o meni, osteoporozi, življenju tako in drugače, možnost merjenja gostote kosti, posvet pri zdravniku in kopanje.

Tako je minila letošnja ekskurzija. Ekskurzije so organizirane enkrat letno. Aktiv podeželskih žena šteje čez 50 članic in obstaja že 21 let. V društvu pogrešajo mlade predstavnice, katere prijazno vabijo, da se jim pridružijo. V okviru društva bo organiziran tudi kuharski tečaj na OŠ Brdo.

Občni zbor društva bo 8. februarja 2000 v gostišču Furman v Lukovici.

ROKOVNJAČI - UPOKOJENCI

Da je jesen življenja lahko prijetna in prijazna, lahko potrdimo člani DU Lukovica, ki se radi in redno udeležujemo izletov, za katere poskrbi naše nadvse prizadevno in neutrudljivo vodstvo.

Naše društvo šteje okrog 370 članov iz Črnega grabna, oziroma območja občine Lukovica. V letošnjem letu je bilo organiziranih 12 izletov. Na vseh je bilo prijetno, zadnji pa nam bo ostal v najlepšem spominu. Petja, prijetnih zvokov harmonike in tesnega stiska rok nikakor ni bilo konca. Mogoče zato, ker je bil zadnji v tem letu, oziroma tisočletju.

Žal pa se vsi člani izletov ne morejo udeležiti. Vzrokov je več, med njimi tudi bolezen in pa druge neprijetnosti, ki spremljajo visoko starost. A tudi za te člane je poskrbljeno s strani našega vodstva. Napolnilo je vrečke z dobrotami ter z njimi in prijazno ter toplo besedo obiskalo 45 članov bolnih in starostni-

ANKETA O POTREBAH PO POMOČI STAREJŠIM OBČANOM

Center za socialno delo Domžale bo v mesecu decembru 1999 na območju Upravne enote Domžale izvedel anketo med starejšimi občani. Vprašanja v anketi so zastavljena tako, da bomo iz odgovorov nanja izvedeli, koliko starejših občanov že potrebuje pomoč pri vsakodnevnih opravilih in kdo jim jo nudi ter kakšno vrsto pomoči in varstva bi želeli takrat, ko bodo onemogli in bolni.

Poseben sklop vprašanj je namenjen pogledu starostnikov na domsko varstvo in bivalne pogoje v domovih ter na novo obliko skrbi za ostarele - to so oskrbovana (varovana) stanovanja.

Za vzorec ankete smo izbrali ključnih 20 % občanov, starih nad 65 let. Anketo bodo izvedli na terenu člani humanitarnih društev v posameznih občinah in če bo v teh dneh potrkal nekdo na vaša vrata s prošnjo, da bi sodelovali v anketi, prosimo vse izbrane občane, da si vzamejo nekaj minut časa in odgovorijo na vprašanja anketarja. Anketa je anonimna, analiza odgovorov, ki jih bomo dobili, pa bo služila načrtovanju organizirane skrbi za starostnike tako na našem centru, kot tudi v vseh petih občinah, hkrati pa bo tudi osnova za pripravo investicijskih programov izgradnje potrebnih kapacitet (domovi, stanovanja) v občinah.

Center za socialno delo

ODMEV S TROJAN

Terezija Brvar, zaposlena na trojanski pošti:

»Leto, ki se izteka, je bilo kar v redu, nič posebnega se mi ni zgodilo. Posebnih pričakovanj za leto 2000 nimam. Tako kot vse mame, želim najboljše za otroke, da bomo zdravi in da bom imela službo.

Jože Razpotnik, predsednik KS Trojane:

Letošnje leto smo skupaj dosegli večino zastavljenih ciljev. Uspešno smo končali asfaltiranje ceste Javore-Gorenje in še dva manjša projekta.

Naše želje in potrebe so bile seveda večje, vseh pa ni mogoče vedno uresničiti. Imamo pa želje, da nadaljujemo uspešno delo v zadovoljstvo vseh krajanov.

Zahvaliti se moram gospodu županu in vodji oddelka za komunalo, v upanju na še boljše sodelovanje.

V novem letu želim vsem krajanom KS Trojane, vodstvu naše občine, članom občinskega sveta in vsem ostalim občanom vesele praznike ter zdravo, uspešno in zadovoljno novo leto.

Rokovnjači upokojenci (Rogla 15. 9. 1999)

kov nad 80 let. Da, tudi topla in prijazna beseda lahko polepša jesen življenja. Tudi Občina Lukovica ni pozabila na nas. Zato se ob tej priložnosti vsi člani društva iskreno zahvalujemo Občini Lukovica za njihov prispevek oz. dotacijo, ki nam bo še kako prav prišla.

Iskrene čestitke vsem našim članom in srečno ter pogumno v novo tisočletje! Enako našemu prizadevnemu vodstvu! Verjetno ima malo društev v Sloveniji to srečo, da ima tako pridne in sposobne ljudi v vodstvu, kot jih imamo prav mi.

Rokovnjači - upokojenci

ŠOLSKI PARLAMENT

V ponedeljek, 29. 11., je v Ljubljani potekalo regijsko srečanje predstavnikov šolskih parlamentov. Udeležili smo se ga predstavniki ter mentorji šol iz Ljubljane in bližnje okolice. Letošnja tema pogovora je bila: Spolnost in AIDS. Po vsej Sloveniji so potekali pogovori in naravoslovni dnevi o tej temi. Nižji razredi so razpravljali o prijateljstvu in o medsebojnih odnosih, višji razredi pa smo se bolj poglobili v to temo, saj nas to že kar precej zanima in tudi potrebni smo novih informacij, saj nas v življenju čaka še veliko izkušenj s tega področja. Zato se moramo podobne probleme naučiti reševati že sedaj.

Udeleženci tega otroškega parlamenta smo bili največini učenci 8. razredov, zato smo si lahko izmenjali veliko izkušenj ter že kar precej resnih mnenj o spolnosti. Pogovarjali smo se, kako naj se lotimo pravega spolnega življenja. Seveda pa smo spregovorili tudi o različnih problemih, ki nastopijo ter o hujših posledicah, kot sta spolno prenosljive bolezni in nosečnost.

Tako nam je pogovor hitro stekel in bilo nam je všeč, saj je vsakdo lahko povedal kaj o obravnavani temi. Poskušali smo se dopolnjevati, da bi tako lahko lažje rešili dani problem. Ugotovili smo, da bi se morali v šoli in predvsem doma več pogovarjati o spolnosti, saj bomo le z dodatnimi informacijami lažje ravnali v težkih situacijah. Starši pa naj bi bili tisti, ki bi prvi naredili korak k temu. Kasneje nas ne bi bilo več sram spregovoriti tudi javno, kajti potem bi to sprejeli kot naravno dogajanje. V šoli pa si ne želimo, da bi nam učitelji na dolgo razlagali o spolnih organih ipd., ampak da bi nam o tem razložili bolj življenjsko.

Kaj pa mediji?! Za te pa smo odločno pristavili, da imajo kakšne pornografske filme ob neprimerni uri, da jih lahko gledajo mali otroci in da je premalo oddaj, ki bi nas poučevale o tem. Starši pa morajo biti bolj pozorni, kaj njihovi otroci gledajo.

Tema o spolnem nasilju pa je morala vsekakor priti na dan, kajti s tem strahovitim problemom se ukvarjajo že mnogi strokovnjaki. Spolno nasilje močno narašča. Kako se izogniti oz. preprečiti takšno nasilje, pa je vse bolj vprašljivo.

Ko sem tako poslušala druge učence z drugih šol, sem ugotovila, da se pri njih dogaja več nasilja, kot pa pri nas v malce bolj odmaknjenih krajih. No, tudi to je ena izmed dobrih lastnosti tega območja.

Bolezni, ki pa so razširjene vseh povsod po svetu, se vse bolj pojavljajo tudi pri nas. Najhujša bolezen AIDS že dolgo časa neusmiljeno mori ljudi po svetu, vsako minuto jih umre 25. Kako pa se lotiti tega, kako pomagati okuženemu, saj ponavadi postane izobčenec.

Kaj pa vi mislite, ko srečate geja ali lezbijko? Bi ga/jo sprejeli medse? Najboljša rešitev je pogovor.

Se večji problem mladih najstnic pa je nosečnost. Kaj je vzrok temu? Kje poiščemo pomoč? Vsekakor pa se moramo zavedati, da moramo komu zaupati in pustiti, da nam drugi pomagajo. Kar me je najbolj pretreslo, je, da imajo ponekod v OŠ že tudi po tri mlade matere!!! SI lahko predstavljate, kako otrok vzgaja otroka?

Upamo, da nam bo nekako uspelo vsaj zmanjšati število žrtev. Zato nas morate starši in učitelji kaj kmalu pripravljati na tako življenje, ki je vedno prekratko.

V ponedeljek, 6. 12., se bom z mentorico šolskega parlamenta, go. Gerdrih, udeležila nacionalnega otroškega parlamenta v dvorani Državnega zbora v Ljubljani.

Špela, 8.c

OBISK PRI ŽUPANU

V mesecu novembru smo imeli v šoli šolski parlament z naslovom »Spolnost in AIDS«.

Pogovarjali pa smo se tudi o počutju v naši šoli.

Odločili smo se, da bomo obiskali našega župana in mu povedali nekaj o življenju in delu v naši šoli.

Mentorica šolskega parlamenta, ravnateljica, dva predstavnika s podružničnih šol in šest učencev z razredne in predmetne stopnje na Brdu smo ga obiskali zadnji dan v novembru. Prijazno nas je sprejel in se dolgo pogovarjal z nami. Seznanili smo ga s temo, ki smo jo obravnavali na parlamentu.

Župan nam je povedal, da včasih niso toliko govorili o spolnosti kot danes, da je prav, da smo v današnjem času obveščeni o tem. Pripovedoval nam je o pomenu dobrih medsebojnih odnosov, razumevanju, spoštovanju med ljudmi. Predvsem je poudaril, da prijatelja ne smeš nikoli izdati in mu moraš zaupati. Zahvalili smo se mu tudi za denarno pomoč pri opremljanju šole Brdo in podružnic. Predstavili pa smo mu tudi nekaj naših želja: avtomat za pijačo, garderobne omarice, klopi okoli šole, da lahko posedimo, žaluzije na sončni strani, nove table, več dela z internetom, učenci nižje stopnje si tudi želijo pobarvane stene, večje table in radioaparate s CD-playerjem, vrtnarski krožek si želi manjši vrtiček okoli šole (vsaj 10 m²), tretji razredi pa bi želeli, da jim občina finančno pomaga pri izvedbi zimske šole v naravi.

Gospod župan nas je z zanimanjem poslušal, glede naših želja pa nam je razložil, da se jih bo dalo nekaj uresničiti, vseh pa zaenkrat še ne.

Na koncu pa nam je še dejal, naj se učimo, saj je izobrazba danes najpomembnejša.

Nina Sever

PLANINSKA DEJAVNOST NA OSNOVNI ŠOLI JANKA KERSNIKA

Planinstvo je oblika rekreacije, ki je zelo priljubljena med učenci naše šole. Vsako leto imamo več mladih, ki se vključijo v planinski krožek in postanejo člani planinskega društva.

V gore zmore vsak, a mnogi tvegajo, ker ne poznajo značilnosti gorskega sveta. Učenci se na krožku in na izletih učijo varne hoje v gore. Veliko se pogovarjamo o orientaciji, listamo vodnike, pregledujemo zemljevide in se igramo orientacijske igre. Spoznavamo opremo planinca, vsebino nahrbtnika in zdravo hrano. Plezamo na plezalni steni in se zabavamo ob družabnih igrah. Želimo spoznati in se naučiti čimveč o gorah, da bo vsak naš korak načrtovan in varen.

Na šoli imamo dve planinski skupini. Mlajše planince vodim že šesto leto. Mentor starejše skupine je letošnje šolsko leto Dušan Prašnikar.

Oba sva mladinska planinska vodnika (MPV) in aktivno sodelujeva z Mladinskim odsekom Planinskega društva Domžale (MO PD Domžale). Skupaj načrtujemo planinske izlete in jih izvajamo vsako tretjo soboto v mesecu. Vsako šolsko leto z učenci naše šole in šole Vencija Perka iz Domžal opravimo deset celodnevni izletov. V septembru smo bili na Olševi, oktobra pa na Ratitovcu. Skupaj bomo izdali knjižico Varno v gore, v kateri predstavljamo načrtovane izlete, vtise in risbe mladih planincev z izletov ter vse o poletnem planinskem taboru.

Izlet na Ratitovec in na Olševo. To sta bila moja prva izleta. Bilo je lepo. Še bom hodil v gore.

Lovro, 1.r

Tabor Medvodje

Tabor je hitro minil. Prvi izlet je bil na Tolsti vrh. Najlepši izlet je bil na planino Javornik. Po kosilu smo imeli analizo ture. Berta je kuhala zelo dobro. Delali smo zapestnice. Včeraj je bila poroka.

Polona, 3.a

Izlet na Stegovnik

Zjutraj smo vstali, pojedli zajtrk in se pripravili za odhod. Iz tabora smo se odpravili po poti do gozda. Tam smo se napotili naprej po brezpotju, kjer smo našli Berta. Komaj smo jim ušli. Pot se je nadaljevala in počasi se je že videval vrh. Bližali smo se vrhu in vse bolj je bilo vroče. Malo smo še plezali in previdno šli po grebenu. Na vrhu smo imeli malico. Po malici smo se odpravili po poti navzdol. Po treh urah smo prišli do tabora.

Špela, 6.r

Tekmovanje MiG

V mesecu novembru smo se vneto pripravljali na državno tekmovanje Mladina in gore, ki je bilo v soboto, 20. novembra v Framu na Štajerskem. Našo šolo so zastopali Noel Avbelj, 5.r, Tadej Bogatej, 6.r., Špela Kveder, 8.r. in Robert Pestotnik, 8.r. Po uvodni prireditvi tamkajšnjih osnovnošolcev so se tekmovalne skupine pomerile v znanju gornjskih vsebin ter o narodnem parku Pohorje.

Ratitovec

Izlet na Ratitovec je bil zelo lep. Pot je bila zelo dolga in naporna. Hodili smo pet ur in pol. Ko smo prišli do vrha, je pihal zelo močan veter. Na vrhu je stala koča, kjer so kurili. Tam smo kupili: kartice, sok, čips in še veliko stvari. Ko smo šli dol, je bilo veliko lažje.

Andrejka, 3.r

Planinski poletni tabor v Medvodju

Kot vsako leto, smo tudi letos sredi avgusta organizirali desetdnevni planinski tabor za osnovnošolske planince. Letos se je tabora udeležilo kar 16 učencev naše šole, kar je več kot polovica udeležencev. Enajst vodnikov, kuharica in nekaj mladincev smo se trudili, da bi v času sončnega mrka in deževja pričarali tridesetim udeležencem prijetno bivanje pod šotori. Poleg planinskih izletov, ki so bili vsak drugi dan (Kofce, Kladivo, Tolsti vrh, Stegovnik), smo jim ponudili predavanja s planinsko tematiko, ustvarjalne delavnice, športne dejavnosti z igrami brez meja ter nepozabne družabne večere (tekmovanje za miss, poroka, nočni pohod, spretnostne igre, krst...).

...akcije, načrti...

Planinci starejše skupine lahko letošnje leto obiskujejo gorniško šolo (dodatna predavanja in izleti) v tečajni obliki. Izpit iz gorniške šole bo marsikomu omogočil, da bo lahko osvojil zlati znak Mladega planinca.

Tudi letos se bodo planinci naše šole lahko udeležili turnega smučanja na Komni, ki bo v mesecu marcu. V koči pod Bogatinom bomo bivali štiri dni, se smučali in predvsem zabavali na snegu.

Poleti bomo zagotovo odšli na tabor v kakšno alpsko dolino pod šotore, kjer bomo spoznavali gore, prijatelje...

Mentorica in MPV
Tadeja Češka

KAKO OTROKU POSTAVITI MEJE?

Dr. Jane Bluestenova, strokovnjakinja na področju pedagogike in vzgoje, nam je nekoč na predavanju na Brdu rekla, da je otrokovo osnovno poslanstvo, da nenehno preizkuša meje, ki mu jih postavljamo odrasli. To preizkušanje pogosto ni prijetno in ga spremljajo jeza, nestrpnost, prepir... Starši smo večkrat presenečeni, ko otrok ne upošteva naših omejitev, kljub temu, da smo se z njim že tolikokrat dogovorili, kaj sme in česa ne sme. Ko bomo že pošteno nejevoljni, se lahko spomnimo na začetku omenjene misli, da je preizkušanje otrokovo delo, in mu prav spoznanje trdnosti notranjih meja pomaga na poti k odgovornemu in socialno sprejemljivemu vedenju.

Nujno je, da se otrok v svojem življenju srečuje z omejitvami. Čeprav mu pogosto niso všeč, jih lažje sprejme, če v družini načrtno skrbimo za zdrave odnose. Pomembno je, da starši za pogovor z otrokom izberemo pravi trenutek, ko smo vsi dovolj spočiti in strpni. Prepričajmo vsako ceno ni potreben! Večkrat imajo starši prepričanje, da uspeh dogovarjanja zagotavlja glasnost, ostrina v govoru in začasna prekinitev odnosa, vendar nam otroci praviloma sporočajo drugače. Če prevladuje takšen odnos, se začnejo zapirati vase, skrivati svoje težave, zaradi tega pa se jim povečujejo stiske in tolažbo poiščejo drugje. Dobro je, da se zavedamo, da so kršitve lahko priložnost za oblikovanje novega, kvalitetnejšega odnosa.

Vsi: odrasli in otroci imamo različne psihološke potrebe, ki morajo biti zadovoljene. Tako naj bi otroku skozi odnos in način življenja omogočili zadovoljevanje potreb po *sprejetosti* in *ljubezni*, *svobodi*, *moči* in *zabavi*. Če je na katerem od teh področij otrok zelo prikrajšan, bo razvil manj prilagojeno vedenje, s katerim bo opozarjal nase. Strokovnjaki pravijo, da se otrok hrani z ljubeznijo in pohvalami! Te morajo biti seveda realne. Pozabiti pa ne smemo tudi na uspeh. Doživljanje uspeha krepi samopodobo. Za otrokov razvoj je tudi pomembno, da ima občutek, da lahko nadzira svoje življenje. S tem spodbujamo njegov občutek lastne moči, kar kot odrasli potrebujemo, da lahko vplivamo na okolje in oblikujemo lastno usodo. Uspešnejši bomo, če bomo opremljeni s pozitivno sliko o sebi in pozitivnim samospoštovanjem. Otroku lahko pri tem pomagamo, da kritiziramo le otrokovo vedenje, ki je nesprijemljivo, ga ne etiketiramo, in ne razvrednotimo kot osebnost. Občutek lastne

moči spodbujamo s tem, da ne delamo namesto otroka stvari, ki jih zmore opraviti sam (npr. pripraviti torbo, ga spremiti do razreda...). Spodbujamo ga tudi s tem, da otroka *poslušamo*, *sprejemamo* njegova mnenja ter *spoštujemo* njegove želje in nagnjenja. Spoštovanje drugega po mnenju Bluestenove vključuje pravico do osebnega dostojanstva ter pravico do lastnih občutkov in mnenj. Sprejemanje ne vključuje strinjanja. Mi lahko sprejmemo otroka in neko vedenje, ki nam ni všeč, hkrati pa se z njim ne strinjamo.

Za dober odnos je potrebna tudi ločenost med starši in otroki, ki se razvija postopoma (v najzgodnejšem obdobju otrok potrebuje ravno nasprotno – tesno povezanost). Od drugega naj bi bili odvisni na zdrav način. Potrebna ločenost otroku omogoča, da se uči prevzemati odgovornost za svoja ravnanja, staršem pa, da dopustijo, da se otrok sooči s posledicami svojega vedenja. Pomembno je, da otroka naučimo, da je odgovoren do drugega ne za drugega. V slednjem po mnenju avtorice posameznik izgublja občutek za sebe, saj daje v ospredje drugega in njegove potrebe. Osnovno orodje sporazumevanja je komunikacija, ki mora biti razumljiva, meje morajo biti izgovorjene, biti moramo natančni, predvsem pa v stiku z otrokom. Če bomo zavestno skrbeli za zdrave odnose v družini, ne le med starši in otroki, temveč tudi partnerja med seboj, bo postavljanje meja lažje in bolj učinkovito.

Meje nam dajejo informacijo, kako naj se z drugimi povezujemo, kje, kdaj in pod kakšnimi pogoji smo na voljo, kaj smo pripravljeni storiti, sprejeti, s čim smo zadovoljni, kaj dopuščamo, kaj prepovedujemo... Meja je način, kako druge obvestimo o svojih potrebah ter katere možnosti izbire imajo na razpolago. Pri postavljanju meja naj bi sledili naslednjim petim načelom:

1. Načelo »zmagam-zmagaš«: otroku ponudimo možnost izbire, dve možnosti, ki sta za nas sprejemljivi. Otrok bo seveda izbral tisto, ki je zanj bolj ugodna, pri tem pa hkrati zadovoljil potrebo po moči.

2. Jasnost meja: biti moramo natančni v dogovarjanju. To otroku pušča manj manipulativnega prostora in omogoča lažjo orientacijo (kdaj prideš, kako prideš, kaj boš naredil, če zamudiš avtobus, kaj pomeni biti pozen...).

3. Proaktivnost pomeni, da vnaprej predvidimo svoje in otrokove potrebe in se prilagodimo situaciji. S tem lahko preprečimo marsikatero neprijetno situacijo (izsiljevanje v trgovini: otroka vnaprej seznanimo, če smo mu pripravljeni kaj kupiti, oz. med čem lahko izbira).

4. Pozitivnost: grožnjo spremenimo v obljubo: »Če ne narediš domače naloge, ne boš...« spremenite v: »Ko končaš nalogo, boš lahko šel na dvorišče...«

5. Doslednost: kar ste rekli, izvedite.

Kljub načrtnemu razvijanju zdravih odnosov, kjer prevladuje ljubezen, spoštovanje, zaupanje in sprejemanje ter kljub upoštevanju petih načel pri postavljanju meja, je še vedno potrebno nekatere stvari ponavljati večkrat, predvsem v primerih, ko za otroka te stvari niso pomembne.

Kot starši ali posamezniki o naši meji obvestimo drugega, preden jo leta krši, četudi mislimo, da bi jo moral poznati. Ne pozabimo na pogajanje in poslušanje.

Ponudimo izbiro v okviru svojih sprejemljivih meja. Pravico imamo, da zavrtnemo predlog, ki nam ga daje druga oseba, če ta za nas ni sprejemljiv. V tem primeru sami ponudimo ustrezen predlog ter prosimo drugo osebo za njenega. Tako naj bi ravnali tudi v odnosu z otroki v večini situacij (razen npr. v situacijah, ko je otrok ogrožen, pravila obnašanja na cesti,...).

Seveda se tudi pri tej dejavnosti srečamo z ovirami zaradi lastne nepotrpežljivosti, želje po popolnosti, občutka, da je že vse zamujeno, realnih težav v vsakdanjem življenju ter pomanjkanja podpore. Odgovore na vprašanja, kako se spopasti z njimi, najdete v knjigi: Jane Bluestein, Kako otroku postaviti meje in poskrbeti zase, Inštitut za razvijanje osebne kakovosti, 1998. Poleg navedenega knjiga ponuja tudi nekaj vprašalnikov za starše, ki so lahko v pomoč pri lastnih uvidih, razmišljanjih in iskanjih potrditev pri vzgoji otrok.

Julija Pelc, dipl. psih.

GOSTINSKO PODJETJE

Gostinsko podjetje Trojane d.d. želi vsem občankam in občanom občine Lukovica vesele božične praznike ter zdravo, srečno in poslovno uspešno leto 2000.

Zaposleni v Gostinskem podjetju Trojane pričakujemo obdobje, v katero stopamo, z velikimi ambicijami.

Na Trojane bomo poizkušali pridobiti še več gostov, ki se bodo radi vračali. Del načrtov pa je povezan z realizacijo novih lokacij ob bodoči avtocesti.

Zavedamo se tudi, da stalna prisotnost podjetja ob glavni tranzitni žili ohranja uspešnost kolektiva, potencialno pa odpira nova delovna mesta.

PRIPRAVA NA BRANJE IN PISANJE PRED VSTOPOM V ŠOLO

Da bi se otrok z veseljem učil branja in pisanja, mora najprej spoznati in vzljubiti knjige. Sprva naj bodo to slikanice z malo teksta. Če mu je prebrana pesmica všeč, mu pomagajmo, da se jo nauči. Učenje s pomočjo kasete ne more nadomestiti živega stika s starši, ki lahko pripovedujejo ali preberejo različne vrste tekstov, primernih za otroke. Izmišljanje novih zgodbic zelo vpliva na otrokovo domišljijo in kreativnost. Skupaj lahko starši in otroci iščejo neznane besede ali si izmišljajo nove, ugotavljajo glasove na začetku, na koncu in končno na sredini posameznih besed. Ugotavljajo lahko, kateri glasovi po vrsti sestavljajo izbrano besedo. Če otrok vse to obvlada, lahko tudi prešteje glasove v besedi. Pri branju otroka nikoli ne učimo črkovanja. V predšolskem obdobju se lahko otrok nauči globalnega prepoznavanja napisov (mleko, risanka, vrtec itd.). Z napisi lahko opremimo tudi posamezne pred-

mete v stanovanju in otroški sobi. Čez nekaj časa jih snamemo, otrok pa naj jih sam razobesi nazaj. Razlikovanje napisov se bo otrok naučil brez težav, v igri, hkrati pa bo začel spraševati tudi za druge predmete in brati brez prisile. Tako pripravljen otrok se bo v šoli z lahkoto naučil branja in pisanja.

Pisanja se otrok najbolje nauči v prvem razredu. Težave imajo predvsem tisti otroci, ki nimajo dovolj razvitih mišic za delovanje fine (drobne) motorike rok, ki so osnova za čitljivo in lepo pisanje. Potrebno je uskladiti delovanje oči in rok ter usposabljanje otroka za samokontrolo. Ob vsem tem ne smemo pozabiti na držo glave in roke pri pisanju, na držanje pisala in osvetljenost pisne ploskve. Levičnost sprejememo v vsakem primeru kot nekaj normalnega. Levičarju moramo pustiti več časa za svobodno risanje in barvanje. Če je sam zadovoljen z izdelkom, moramo biti tudi mi.

Tako lahko neopazno spremljamo otrokov razvoj. Otroku bo gotovo v veliko veselje, če se bomo občasno z njim igrali »šolo«. S tem mu bomo omogočili, da ne bo vedno samo »učenec«, ampak bo lahko tudi učitelj. Gotovo se bo znal

obnašati v skladu z vlogo, če bo nanjo pravilno pripravljen.

V vzgojnoizobraževalnem procesu je materinščina istočasno predmet poučevanja ter sredstvo komuniciranja. Razlike v jezikovnem znanju, ki so med učenci, so pogosto posledica razlik v intelektualno – motivativni ter kulturni obliki vedenja. Na začetku šolanja se začne otrok učiti pisave in materinščine v pisni obliki. »Kar precejšen odstotek otrok ima na omenjenem področju težave zaradi različnih vzrokov:

- slaba pripravljenost na proces opismenjevanja,
- dispozicije za težave v branju in pisanju,
- neprilagojen način opismenjevanja itd.

Po končanem procesu opismenjevanja se šele pogloblja kultura pisnega izražanja. Veliko raziskovalcev meni, da se artikulacijska stran govora avtomatizira med devetim in desetim letom starosti, hkrati z njo pa tudi uporaba morfoloških in sintaktičnih pravil v govoru. Semantični aspekt se razvije najprej, saj se razvoj kulture ustnega in pisnega izražanja v tem času šele prične.«

Danica Juvan

STOPIMO IZ TEME

Sedaj, ko se noč spusti na zemljo že zelo kmalu popoldne je čas, da se spomnimo na akcijo sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, ministrstva za notranje zadeve ter ministrstva za šolstvo in šport **STOPIMO IZ TEME**. Vendar pa je žal vedno tako, da se pa koristna stvar ne uporablja prav pogosto. Pozno popoldne, ko se vračam iz službe domov pogostokrat opazim otroke, ki gredo domov vendar vedno brez kresničk. Nakup kresničke ne predstavlja nekega velikega stroška zato naprošamo starše in skrbnike naj preverijo če imajo mladi kresničko pa tudi naj jo uporabljajo, ko se napotijo po mraku v trgovino ali po mleko. Tudi mladi so storili nekaj za večjo varnost saj so poslali po Lukovici in okolici kar precejšnje število razglednic na temo o varni poti. Nekaj osnovnih navodil pa je vseeno dobro, če si jih zapomnimo. **VIDNOST JE VARNOST**.

Voznik opazi ponoči ali v mraku:

- temno oblečenega pešca na 26 m;
- svetlo oblečenega pešca na 38 m;
- pešca s kresničko ali odsevnim trakom na 136 m.

Ponoči, v mraku in ob slabši vidljivosti (megla, močan dež, sneženje...) nosim svetla oblačila, kresničko ali izdelke z odsevnimi površinami.

ŽELIM BITI VAREN

Vedno hodimo po pločniku. Če je cesta brez pločnikov, pa hodim po levi

strani. Tako opazim vozilo, ki pelje nasproti in se mu umaknem, če me ni opazil.

KAKO NA DRUGO STRAN CESTE?

Najbolj varno je:

- skozi podhod ali čez nadhod,
- na semaforiziranem prehodu za pešce,
- na označenem prehodu za pešce.

Tam kjer teh možnosti ni:

- se ustavim korak pred robom pločnika ali vozišča;

• pogledam na levo, na desno, še enkrat na levo in če se ne približuje vozilo prečkam vozišče;

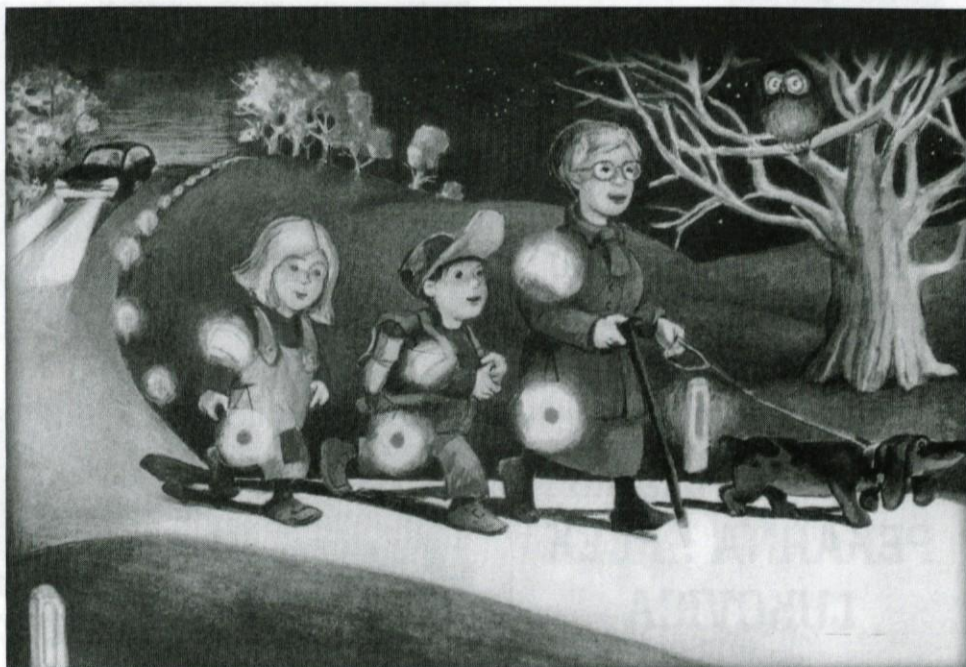
• cesto prečkam po najkrajši poti, pravokotno na smer vozišča;

• na sredini ponovno pogledam na desno.

• cesto prečkam z običajno hitrostjo hoje;

• med prečkanjem se ne obotavljam in še manj tečem.

Komisija za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Lukovica

V NEDELJO JE MIKLAVŽ OBISKAL OTROKE NA TROJANAH

V nedeljo, 5. decembra, je tudi trojanske otroke obiskal in obdaril Miklavž. Ti so bili povabljeni v prostore Gostinskega podjetja Trojanje, ki vsako leto krajevni skupnosti v te namene odstopi del restavracije.

Popoldan se je tako zbrala večina izmed 61 otrok v krajevni skupnosti, ki so mlajši od deset let in si najprej ogledala predstavo učencev OŠ Blagovica pod vodstvom mentoric Milene Iglič in Monike Gorišek. Ti so zaigrali Trnuljčico, v katero so vpletli veliko pevskih vložkov, ki so bili zanimiva popestritev, saj so vključevali melodije in besedila popularnih slovenskih popevk.

Ko je princ poljubil princeso in jo zbudil iz prerokovanega spanca, je v prostoru završalo, saj so otroci v ozadju ugledali Miklavža s spremstvom. Ta jih je poklical k sebi in jim razdelil darila, pod budnim očesom parkljev, ki pa niso imeli veliko dela, saj so bili skoraj vsi malčki med letom pridni in so si zato pestra darila zaslužili. Večina je k Miklavžu pogumno odkorakala sama, nekatere pa so pospremili njihovi starši.

Na koncu se je Miklavž od malih prijateljev poslovil in jim obljubil, da jih naslednje leto spet obišče, če bodo le tako pridni, kot so bili doslej, in ti so mu dolgo mahali v slovo, nekateri med njimi pa celo potočili kakšno solzico.

Maja Smrkolj

Krajevno skupnost Krašnja je Miklavž prekrizžaril podolgem in počez. V vsaki vasi si je izbral hišo, kjer je bila največ otrok zbranih, jih obdaril, poklepetal z njimi in odbrzel dalje.

V župniji Brdo so s pomočjo Karitasa povabili Miklavža v Šentvid in Lukovico. Zelo so se potrudili s kratko predstavo in jo predstavili tako uspešno, da jo je moral pohvaliti tudi sam sveti Miklavž. Dvorana v Lukavici je bila odločno premajhna za vse obiskovalce.

ČEMAŽAR
Lukovica 24b
delavnica
Tel.: 061/735-084
stanovanje
tel./fax: 735-702

**PEČEMO SLAVNOSTNO
DROBNO PECIVO**

(poroke, birme, obletnice
in druge slovesnosti)

**Se priporočamo
PEKARNA SRČEK
LUKOVICA**

OBČNI ZBOR ČEBELARJEV

Konec novembra so se čebelarji Črnega grabna zbrali na svojem rednem letnem občnem zboru. Poleg velike večine domačih članov se je občnega zbora udeležilo tudi nekaj gostov, in sicer predstavniki društev iz Kamnika, Mengša, Domžal in Zagorja. Tudi župan občine Lukovica gospod Anastazij Živko Burja je kljub svoji pre zaposlenosti našel čas, da je prišel na kratko pozdravit prizadevne čebelarje. Poročila o delu so govorila predvsem o veliki skrbi za zdravje čebel, za kar se porabi največ sredstev. Delo s kemičnimi sredstvi, ki preprečujejo varozo, je lahko tudi nevarno za zdravje čebelarja, zato so vse še posebej opozarjali na to. Izobraževalni program so izvedli v celoti.

Delo s čebelami je potekalo v mejah normale. Letina ni bila ravno najboljša. Velik uspeh pa so kljub temu dosegli na sejmu Sadje v Gornji Radgoni, saj so od skupno podeljenih sto treh odličij prejeli naši čebelarji kar osemnajst. Méd Črnega grabna bo sedaj razpoznavnejši tudi zaradi nalepke, ki na kozarec z našim medom poleg grba našega čebelariskega društva prinaša tudi občinski grb. Ob zaključku občnega zbora so čebelarji zaželeli mnogo zdravja vsem občanom Občine Lukovica v novem tisočletju, pa četudi za to porabimo ves med, ki so ga nabrale njihove čebele.

V. G.

MOŠKI PEVSKI ZBOR JANKO KERSNIK

Lukovica ima pestro kulturno zgodovino in dovolj znamenitežev, ki so se tod rodili ali živeli, da bi se lahko že samo teh spominjali. Čez dobro leto bo zopet izjemno tehtna prilika spomina na legendo slovenskega narodopisja, glasbenika Franceta Marolta. Kdaj pa kdaj pa si posameznik ali skupina želi udeležiti določen projekt, pri katerem ne gre za lastno slavo ali kaprico, pač pa za občutek, da bi nekaj ne smelo biti prezrto.

Sam moških zborov, preden sem prevzel vodenje zbora Janko Kersnik, nisem kaj dosti poslušal, sem pa, jasno, poznal vsaj nekatere pesmi, kot so: »Mojcej«, »Katrca«,

»Rož, Podjuna, Zila«, »Jest, pa moj glažek«... In avtor vseh teh je bil Pavle Kernjak, preprost in zaveden mož s Koroške. Letos mineva sto let od njegovega rojstva in 20 let od njegove smrti. S pevci smo se odločili, da pripravimo neke vrste spominski koncert, in k sodelovanju povabili še Oktet bratov Pirnat ter zbor »Trta« iz Žitare vasi na Koroškem. Ker imamo v Lukovici običajno letne koncerte in pa druge prireditve (npr. gostovanje Iztoka Mlakarja pred letom dni), letos pa bomo tudi imeli še en letni koncert in pa Bozzotijevo Mašo, smo Kernjakov večer postavili v domžalskem kulturnem domu. Veseli smo, da smo ta koncert izvedli v okrepljeni postavi, saj se nam je letos pridružilo nekaj novih, obetavnih pevcev.

Gradbeno stanovanjsko podjetje

GRASTO d.o.o., Domžale,
Matije Tomca 4, 1230 Domžale

Vsem poslovnim partnerjem, ki jih oskrbujemo s stanovanjskimi storitvami, ogrevanjem, vzdrževanjem cest, z dobavo dolomitnega drobljenca, gradnjami in drugimi storitvami in proizvodi,

želimo

srečen Božič in uspešno in polno prvo leto novega tisočletja.

Javno komunalno podjetje PRODNIK d.o.o.,

Savska 34, 1230 Domžale

želi vsem,

ki jih naša družba oskrbuje z zdravo pitno vodo, odvajanjem odpadkov in odvozom odpadkov,

srečen Božič in popolnih prvih 365 dni novega tisočletja.

Občni zbor čebelarjev

POGOVOR Z ORGANIZATORJEM

Pred začetkom koncerta sem v RCU poiskal organizatorja g. Milankoviča iz TT Trade s.p. iz Krašnje in mu glede na to, da v tem prostoru to ni ravno vsakdanji dogodek, zastavil nekaj vprašanj v zvezi z organizacijo koncerta. Ob pogovoru se nama je pridružil tudi g. Urbanija, ki je za prireditev nudil prostor.

Kako je prišlo do ideje za organizacijo rock koncerta v Lukovici?

TT Trade: Čisto slučajno. Nekega dolgočasnega popoldneva smo v RCU ob šanku debatirali o dogajanju oziroma nedogajanju v Lukovici in padla je ideja za rock koncert.

RCU: Tako je. Ideja je padla in zgrabili smo jo.

Kako ste se odločili za izbor skupin?

TT Trade: Predvsem zaradi osebnega poznanstva s člani posameznih skupin, res pa je, da so te skupine tudi med najbolj priljubljenimi izvajalci te glasbene zvrsti pri nas.

Kako ste izbrali prizorišče koncerta?

TT Trade: Lukovica predstavlja center Črnega grabna, zato se nam je zdela primerno dostopna iz vseh krajev v občini. Kar se tiče samega prizorišča, pa je prostor z veseljem ponudil g. Urbanija.

RCU: Glede na to, da v Lukovici ni primerne prireditvenega prostora, sem se odločil, da za koncert ponudim naš šotor, ki je v bistvu tovrstnim prireditvam tudi namenjen.

Kaj sploh pomeni organizirati tak koncert?

TT Trade: Organizacija koncerta predstavlja enomesečno delo ter ogromno živcev. S tem mislim pridobitev vseh upravnih dovoljenj, pogajanj z managerji skupin, zagotovitev redarske službe, parkirnih prostorov, ozvočenja, reklame...

Kaj pa sponzorji?

TT Trade: Stroške koncerta krije TT Trade s.p. Sponzorjev ni bilo, kar je po svoje tudi razumljivo, saj je to komercialna prireditev.

RCU: RCU kot soorganizator krije stroške električne energije.

Kakšni so vaši načrti v prihodnje?

TT Trade: Glede na to, da koncert organiziramo prvič, je vse odvisno od uspeha današnjega koncerta. Če bo vse v redu, lahko spomladi pričakujete še kaj podobnega.

Ob atej priložnosti pa bi se rad zahvalil tudi vsem, ki so pripomogli k izvedbi koncerta (Občini Lukovica za sodelovanje pri pridobivanju dovoljenj, podjetju Grasto, d.o.o. za začasno parkirišče v kamnolomu, mladini iz Krašnje za postavljanje in čiščenje prireditvenega prostora in seveda RCU za nudenje samega prostora).

Iztok

Rock koncert v Lukovici

KONCERTNI DOGODEK LETA

V petek, 3. 12. 1999, na dan, ki ga mnogi poznajo le kot rojstni dan našega velikega poeta dr. Franceta Prešerna, je bil v RC Urbanija v Lukovici rock koncert. Nastopilo je pet skupin: Diode, Utopia, Babewatch, Sausages in Big Foot Mama. Kljub temu, da so bili podobni koncerti v domžalski hali odlično obiskani, pa se v Lukovici glede obiska ne moremo pohvaliti. Res je, da Lukovica ni neko središče dogajanja, pa vendar... Pojavi se vprašanje, ali je bilo kaj narobe s propagando, saj je bilo na koncertu videti predvsem domačo publiko. Kakorkoli že, led je prebit in tudi tokratni nastopajoči so mnenja, da bi se situacija v prihodnje znala popraviti. Upamo, da slab obisk organizatorja TT Trade s.p. iz Krašnje in ostalih, ki so v veliki meri pomagali pri organizaciji in izvedbi koncerta (RC Urbanija, krašnja mladina,...), ne bo odvrnilo od nadaljnega dela, saj je bil res že čas, da se je nekaj takega končno zgodilo tudi v Lukovici.

Vsi dvomi o akustičnosti prireditvenega šotora so se že ob uglasčevanju skupin in tonski vaji pokazali za neutemeljene. Dobro ozvočenje in solidna akustika sta nas prepričala, da bomo ta večer ljubitelji dobre glasbe prišli na svoj račun.

Koncert se je začel nekaj po 21. uri z nastopom lokalnih junakov Diode. Čeprav je bil to njihov prvi koncertni nastop, so suvereno obvladovali publiko in jo že na začetku ogreli z skladbo skupine Metallica "Whiskey in the jar". Sledilo je še nekaj priredb rockerskih komadov in fantje so doka-

zali, da kljub temu, da so skupaj šele štiri tedne, vedo, kaj delajo. Za njimi je nastopila skupina Utopija, mlada punk skupina iz okolice Kamnika. Igrali so predvsem svojo glasbo, na koncu pa so "zakurili" publiko s komadom "Sam" skupine Niet. Okrog enajste ure, ko je bila maloštevilna publika že dodobra ogreta, je na oder prišla skupina Babewatch in odigrala nekaj svojih že znanih komadov, na željo oziroma zahtevo publike pa niso manjkale niti "Lad-jice". Poleg standardnega repertoarja so predstavili tudi štiri nove skladbe z nove plošče, ki bo izšla 8. februarja. Tudi Sausages so zaigrali vse svoje večje uspešnice, med njimi "Od garaže do terase", in občinstvo dokončno pripravili na vrhunec večera, skupino Big Foot Mama. Ko so stopili na oder, jih je publika z navdušenjem pozdravila. Big footi so se odzvali z udarnim nastopom, v katerem ni manjkala niti ena njihova večja uspešnica iz prvih dveh plošč. Vrhunec večera pa je bil prav gotovo "Led s severa" z njihove zadnje plošče Tretja dimenzija.

Ker skupin, ki jih v glavnem poslušamo po radiu in gledamo po televiziji, nimamo priložnost vsak dan videti v Lukovici, smo to priložnost izkoristili še za krajše pogovore s člani skupin.

Pa še to...

Vsem, ki verjamete, da so takšni koncerti leglo alkohola in mamil, pa le v razmislek misel, da se da pokaditi nekaj trave tudi na poti od verouka...

Izzy

Nadaljevanje prihodnjič

KONJENIŠTVO IN ŠOLA JAHANJA V SPODNJIH KOSEZAH

Nekdaj je imelo furmanstvo in konjeništvu v krajih Črnega grabna velik pomen. Žal je danes ta dejavnost nekako zamrla.

Veseli nas, da vsake toliko časa odkrijemo nekoga, ki s svojo dejavnostjo ohranja tradicijo kraja.

Eden izmed takšnih je prav gotovo Štefan Kveder iz Spodnjih Kosez, ki se ukvarja s konjeništvom in rejo konj.

Obiskali smo ga v sobotnem dopoldnevu in ga povprašali o njegovem delu.

Povedal nam je, da večino časa preživi na kmetiji, kjer se ukvarja z rejo konj. V staji ima dva plemenska žrebca, katera pušča v propust, kar pomeni, da ju namenja za ožrebitev, in dve kobili, ki so v njegovi lasti, tri kobile pa ima vse leto v oskrbi. Ker se ekonomska računica za rejo konj nekako izide pri oskrbi 10 konj, je potreben dodaten zaslužek, tega trenutno služi z razvozom hrane. Nudi pa tudi konje za jahanje. Ura jahanja stane 1.500,00 SIT.

V njegovi oskrbi je tudi kobila osemnajstletne Neje Kutin iz Ljubljane, s katero sta v letošnjem letu prišla na zanimivo idejo za organizacijo šole jahanja.

Idejo sta uresničila in tako že eno leto pri g. Štefanu Kvedru poteka šola jahanja z Nejo Kutin.

Ob našem obisku smo jo ravno zalotili pri izvajanju tečaja in jo poprosili za kratek pogovor, na kar se je prijazno odzvala.

Kako je nastala ideja za šola jahanja?

Stroški za oskrbo kobile so zame kot dijakinja sorazmerno visoki. Zato sem premišljevala, kako bi dodatno zaslužila kakšen denar. Seveda je bila najbolj uporabna ideja, da poučujem jahanje pri g. Kvedru. Ker je tudi on izkazal zainteresiranost za to, sva idejo dokaj hitro udejanjila.

Kaj pa licenca za poučevanje jahanja?

Od konjeniške zveze Slovenije imam pooblastilo za opravljanje tečajev jaha-

nja. Tako imajo tečajniki, ki pri meni opravijo tečaj, priznane določene stopnje šole jahanja. Po opravljenem tečaju tečajnik pridobi licenco za jahanje in z njo se lahko udeležuje jahanja po ostalih konjeniških klubih po Sloveniji.

Kaj pa cena in obseg tečaja?

Cena začetnega tečaja je 20.000,00 SIT in zajema pristop h konju, spoznavanje konja, oprema za jahanje ter oskrbo konja, oskrba konja, ter 10 ur jahanja. Velik poudarek je na jahanju, zato tudi veliko število ur jahanja.

Kdaj pa potekajo tečaji?

Tečji so organizirani vse leto, sama izvedba pa ni odvisna od števila tečajni-

kov. Trenutno poučujem začetni tečaj z dvema tečajnikoma.

Kaj pa vaše izkušnje, glede na vaša leta?

S konjeništvom se pravzaprav ukvarjam že 11 let, moji začetki pa so povezani z Jahalnim klubom Podvin. Od 12. leta pa se aktivno ukvarjam s konji. Specializirala sem se na pasmo islandskih konj, na katerih tudi tekmujem v Sloveniji in po Evropi, kjer sem dosegla tudi vidnejše rezultate.

Gospodična Neja, hvala za pogovor in veliko uspehov v prihodnje.

Za vse, ki bi se radi vključili v tečaj jahanja z Nejo Kutin, ali imate v zvezi z jahanjem kakšno vprašanje, ga lahko zastavite na telefon: 061/735-488 Kveder Štefan od 18.00 ure dalje.

VOŠČILO OB BOŽIČU, DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN NOvem LETU

Drage soobčanke in soobčani!

Želim vam radostno doživetje božiča, prijetno praznovanje dneva slovenske samostojnosti in v novem letu - ob prelomnici stoletja - obilo osebnega zdravja, sreče ter medsebojnega spoštovanja in razumevanja!

Vaš

CIRIL SMRKOLJ

Minister za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
Republike Slovenije

PRISRČNE ŽELJE OB PRELOMNICI TISOČLETJA

Prijatelji!

Osemnajsto leto teče, odkar sem vaša sokrajanka, in veseli me, da ste me tudi vi sprejeli medse, ker se v vaši družbi dobro počutim.

Ob tej priložnosti vam od srca izrekam blagoslovljene božične praznike, dobro počutje v novi državi Sloveniji - ob dnevu samostojnosti in najboljše želje, da se v letu 2000 uresniči vse, kar si sami najbolj želite, predvsem v smislu osebne sreče, miru in zadovoljstva v krogu svojih družin.

KATARINA OVCA SMRKOLJ

Državna svetnica RS

Konjeništvu in šola jahanja

Ciril Smrkolj

Katarina Ovca Smrkolj

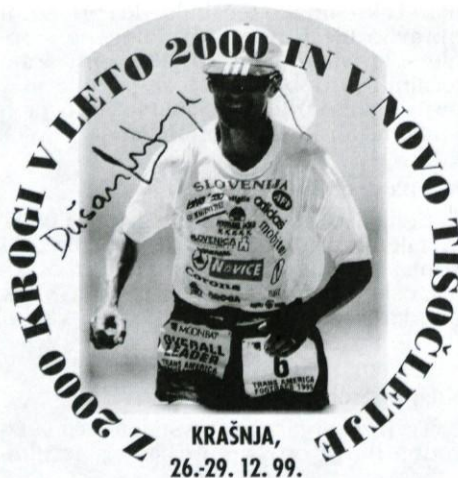
IGRIŠČE PRI OSNOVNI ŠOLI V KRAŠNJI BO MRAVLJIŠČE

Malo zaradi tega, ker ga bo v času od nedelje, 26., do srede, 29. decembra kar 2000-krat s tekom obkrožil izjemni slovenski ultra maratonec z imenom DUŠAN in priimkom MRAVLJE. Verjetno pa tudi zaradi tega, ker je objekt majhen in bo s postavitvijo velikega šotora na sredini igrišča in tudi smrečic okoli njega še otesnil prostor za ogled tega izjemno zanimivega prednovoletnega dogodka. »Nič zato!« smo odločili organizatorji Športnega društva Krašnja, saj si bomo na ta način še bližje z mnogimi obiskovalci, med katerimi zagotovo ne bo manjkalo nekaterih vrhunskih slovenskih športnikov in športnic, vaših, naših in Mravljetrovih prijateljev iz vseh koncev in krajev Slovenije.

Nekaj o tem dogodku smo zapisali že v prejšnji številki Rokovnjača. Ker je bil v tistem času projekt še v »povojih« bi bilo sila težko napovedati vse, kar se bo te dni dogajalo v Krašnji. In prav zaradi tega, da boste vsi občani dobro seznanjeni z dogodkom, vam tokrat sporočamo vesti, ki niso več ugibanja.

Dolgoletno prijateljstvo med Dušanom Mravljeto in ŠD Krašnja je obrodilo idejo, kako in na kakšen najlepši možni način skupaj zaključiti to stoletje in prestopiti magični prag novega tisočletja. Pa smo »skovali« slogan »Z 2000 krogi v leto 2000 in v novo tisočletje!« Termin dogodka pa določili tako, da bomo pred njim prav vsi v miru in družinski sreči praznovali božič in po njem še vedno imeli čas, da se pripravimo tudi na vstop v leto 2000 in v novo tisočletje. Štirje dnevi druženja v Krašnji, vsak dan od 10. do 22. ure okoli kratkega atletskega kroga in seveda tudi v šotoru pa bo vsekakor dodatna, izjemna priložnost, da pozdravimo še en podvig Dušana Mravljeta in si v prijateljskem in športnem duhu izmenjamo najlepše želje za čas, ki prihaja.

Organizatorji smo se v pripravljalnem obdobju razveselili marsikateriga spoznanja ali dogovora, kot npr. prevzema pokroviteljev prireditve – našega župana g. Burja in tržiškega g. Ruperja. Razveselili smo se tudi številnih donatorskih sodelovanj z velikim številom uglednih slovenskih podjetij, med katerimi so tudi naša – občinska. Veseli smo tudi, da bomo ob tej priložnosti organizirali tudi »Številčno loterijo« z lepimi nagradami naših zvestih donatorjev. Podeljene bodo sicer nekaj dni kasneje, izžrebane pa zadnji dan prireditve ob 18. uri na prireditvenem prostoru. Obiskovalci si bodo za spomin tega dogodka lahko priskrbeli tudi spominske buteljke, napolnjene s teranom in šentjaževcem in obogatene s t.i. zlatim tiskom slogana prireditve in fotografijo Dušana Mravljeta. Vsak obiskovalec

pa bo prejel tudi posebno pripravljeno spominsko nalepko ali si kupil živo pisani balonček ipd.

V velikem šotoru pa bo prostor namenjen predvsem nudenju gostinskih storitev in zavetju v primeru slabšega vremena ali mraza.

Organizatorji dobre organiziranosti prireditve ne prepuščamo slučaju, zato smo se temu primerno tudi pripravili. Skrbeli bomo za vse tehnične nujnosti in optimalne pogoje teka Dušana Mravljeta, zato vse obiskovalce že ob tej priložnosti obveščamo, da se boste ravnali po navodilih redarjev, predvsem pa vas prosimo, da z ničimer, še najmanj pa z metanjem petard ali drugimi pirotehničnimi sredstvi ne motite glavnega akterja dogodka – ultra maratona Dušana Mravljeta, in s tem tudi ne bližnje okolice prire-

ditvenega prostora, kjer je cerkev in veliko stanovalcev v vasi Krašnja. Vsem, ki bi se želeli priključiti teku, pa moramo žal sporočiti, da je atletske krog namenjen le samostojnemu nastopu Dušanu Mravljeto.

Organizatorji si želimo, da se v dneh prireditve ne bi soočili s problemi, s katerimi bi nam kdorkoli želel narediti nepotrebno organizacijsko škodo. Ali v smislu poškodovanja pripravljenega infrastrukture na prireditvenem prostoru ali v moralnem smislu z dejanji, ki ne sodijo v sklop naših prizadevanj. Upamo, da bo vse v najlepšem redu in da dežurna služba podjetja Varnost ne bo imela neprijetnih in nepotrebnih intervencij, kajti vsi mi lahko le s pravim, dostojanstvenim vzdušjem dosežemo osnovni namen dogodka, ki je predvsem ta, da pozdravimo nastop Dušana Mravljeta in ga vzpodbujamo pri ekstremnem teku, ki je namenjen simboličnemu izrazu in željam za zdravje, srečo in zadovoljstvo vseh nas v letu 2000 in upamo, da še dolgo tudi v novem tisočletju!

Prisrčno vabljeni v Krašnjo!

To priložnost izkoriščam osebno in v imenu Športnega društva Krašnja, da vsem članom, krajanom, simpatizerjem društva, vsem zvestim sponzorjem in donatorjem, Občini Lukovica in vsem njenim občanom ter uredništvu in bralcem glasila Rokovnjač zaželimo lepo praznovanje božičnih praznikov in vse najlepše v novem letu 2000!

Predsednik IO ŠD Krašnja
Marjan Štrukelj

MLADI ŠAHISTI OŠ JANKO KERSNIK BRDO HITRO NAPREDUJEJO

Na mladih svet stoji. Sklep občnega zbora Šahovskega društva Črni graben v letu 1999 je bil, da se posveti več časa šahovskemu krožku na osnovni šoli.

Delo je zelo zagnano in uspešno prevzel nekdanji učitelj te šole, g. Alojz Cijan. Pri šahovskem krožku se ob petkih učijo učenci o otvoritvah, o zankah v srednji igri in o natančni igri v končnicah. Za domov dobijo delovne liste in povzetke šahovske teorije, ker brez učenja tudi pri šahu ne gre. Največ pa se pridobi z vajo, to je s praktičnim igranjem. Nekaj časa je namenjeno igri že pri krožku, še več izkušenj pa se dobi, če se mladi igralci pomerijo z učenci drugih šol. Ker so še brez kategorij (najnižja IV. in najvišja I. kategorija, potem pa so še naslovi: mojstrski kandidat, mojster, mednarodni mojster in vele mojster), so se udeležili kategorijskega turnirja brez-

kategorikov v Komendi 2.-3. 11. 1999, kjer je bil čas igranja na igralca 30 min. Naši učenci so dosegli zelo lepe uvrstitve in kar pet od šestih jih je prejel IV. kategorijo. Vrstni red: 2. mesto Drčar Jože 8 točk, 5. mesto Dolinšek Gasper 7,5 točke, 6. mesto Vindišar Nejc 7 točk, 9. mesto Avbelj Tomaž 6,5 točke, 10. mesto Jemec Blaž 6,5 točke in 27. mesto Džafic Almir 3,5 točke, od 31 nastopajočih.

Kot dobitniki IV. kategorije so bili naši igralci povabljeni še na šahovski turnir najmlajših v Komendo, 13. 11. 1999. Tu pa so se srečali že s hujšo konkurenco, saj so nastopali tudi višjekategorijski iz nekdanje kamniške in domačjske občine, vendar so se kot začetniki med 90 nastopajočimi vseeno dobro odrezali. Posebno je treba pohvaliti najmlajša člana, to sta Avbelj Tomaž (drugi razred) in Vindišar Nejc (tretji razred). Zasedli so naslednja mesta: 23. Drčar Jože 5,5 točke, 26. Dolinšek Gašper 5,5 točke, 43. Avbelj Tomaž 5 točk, 61. Vindišar Nejc 4 točke, 65. Jemec Blaž 3,5 točke in 66. Češka David 3,5 točke.

3. 12. 1999 pa so se učenci udeležili Miklavževega turnirja v Komendi, kjer so zasedli naslednja mesta med 89 tekmovalci: 36. Dolinšek Gašper 4 točke, 42. Avbelj Tomaž 3,5 točke, 46. Jemec Blaž 3,5 točke, 59. Vindišar Nejc 3 točke, 61. Drčar Jože 3 točke.

Mladim tekmovalcem čestitamo k osvojitvi IV. kategorije in jim želimo, da bi z zavzetim delom dosegali še večje uspehe. Zahvaljujemo pa se tudi ravnateljici ga. Zdenki Pengal za pomoč, občini Lukovica za prevoz s kombijem in staršem za spodbudo in učenje doma.

Šah seveda ni namenjen le mladim, zato omenimo še Odprto prvenstvo veteranov občine Komenda 12. 11. 1999, kjer je naš šahist in mentor mladih Cijan Alojz zasedel med 15 tekmovalci 6. mesto s 4 točkami, Andrejka Franc pa je bil 10. s 3,5 točkami.

O srednji generaciji, ki se vsak petek po 20. uri zbira v Gasilskem domu v Šentvidu 33, pa bomo poročali v naslednjih številkah Rokovnjača.

Viktor Jemec

BILA SVA UDELEŽENKA 30. NEWYORŠKEGA MARATONA

Slovenijo je letos na newyorškem maratonu lahko zastopalo deset tekačev, in tako so priprave za udeležbo stekle že v marcu, ko se je začelo nestrpnostno čakanje na obvestilo, ali sva izbrana. Da sva med izbranimi, sva izvedela pri obračunu plačilne kartice, s katere so nama odbili stroške štartnine.

Bila sva zelo presenečena in začele so se intenzivne priprave, ki so vključevale vsakodnevno dveurno hitro hojo v hrib in tek v intervalih. Za sosedo in tiste, ki so naju srečevali na najinih vsakodnevni sprehodi na Češnjici in Gabrje, najini vsakodnevni sprehodi niso bili slučaj, temveč nabiranje hudo potrebne

kondicije za 42,195 metrov dolgo progo. Ta je zelo zahtevna, saj je v celoti speljana po asfaltu. Tako moraš imeti zelo dobro obutev, da zavaruješ hrbtenico, kolena in kolke pri tri, štiri-ali celo peturnem teku.

Sama sem kot edina slovenska udeleženka maratona za progo potrebovala 5 ur in dvajset minut, kar za mojo starostno kategorijo sploh ni slabo. Tek je oviiral tudi močan veter v prsi in mraz, tako da smo bili na koncu povsem prezeblji.

Organizator se je, kar se tiče publike, resnično potrudil, saj nas je ta vseskozi spodbujala, ob progi pa so bili celo nastopi raznih glasbenikov. Nemalo težav pa je povzročil obisk avstrijskega nacionalista Haiderja, saj so morali progo razdeliti na dva kraka in se izogniti židovski četrti, kamor prebivalci Haiderja niso spustili. Proga je potekala preko Brooklynskega mostu po vseh petih četrtih New Yorka do Centralnega parka na Manhatnu, kjer je bil cilj in kjer so nas čakali avtobusi s prtljago vseh 41.000 udeležencev, ki so bili evdehtirani. Poleg njih so se na progi tekmovalcem pridruževali tudi domačini in tako je končno število udeležencev precej višje.

Dan pred uradnim štartom je potekal tek prijateljstva, ki so se ga udeležili tudi številni turisti in medijske osebnosti, vključno z našimi, za katere so nekateri slovenski novinarji napačno zapisali, da so tekle tudi maratoni.

Ker je časovna razlika med Evropo in vzhodnoameriško obalo šest ur, smo se zbujali že ob polnoči, popoldan pa napol spali. Športniki smo imeli v športnih trgovinah in v hotelih na srečo kar nekaj popustov. Taksisti pa so takšni kot v filmih - stopiš na ceto, paziš, da te kdo ne povozi, pomahaš in že se pred tabo ustavi taksi, ki te za največ 20 dolarjev odpelje na drugi konec mesta. Lastnikov rumencev je na tisoče in vsi odlično poznajo mesto, kljub temu, da je v njem nešteto ulic.

Najbolj zanimiva se mi je zdela židovska četrt, v kateri ni bilo ne vode ne glasbe, bilo pa je zelo čisto in v gručah so se zbirali moški s klobuki, oča-

Pred palačo OZN

li, dolgimi zalizci in črnimi plašči in ženske z otroki - predvsem deklicami v dolgih karirastih oblekah. Zelo pester je tudi predel Chinatown, kjer na pločniku v napol podrtih kolibah prodajajo vse mogoče, od starih posod do pohištva. Tu srečaš tudi policista s psom, kar je podnevi običaj le še v Harlemu, saj je New York čez dan dokaj varno mesto.

Stanovali smo v Quinsu, v bližini podzemne železnice, s katero se lahko za dolar in pol voziš ves dan. Povsod nas je spremljal zemljevid ulic, po katerih smo hodili. Midva sva si New York večinoma ogledovala sama, saj ga pozna že izpred let, ko sva se newyorškega maratona prvič udeležila. Takrat je bilo več tekačev in manj turistov kot letos.

Na zbirno mesto smo odšli že zelo zgodaj, vsi z mešanimi občutki, v jutranji mraz in si prigovarjali: „Da le ne pada.“ Tam so nas strpali v avtobuse in nas odpeljali na štartno mesto, v park, pokrit s šotori, v zavetje pred burjo, kjer je bilo pred nami pet ur čakanja. To je hitro minilo, saj sva opazovala, kako so se na štart pripravljali ostali tekači. Nekateri so se zavili v vreče in počivali, drugi so si masirali noge, tretji so poskakovali, se sprehajali, se za kratek čas usedli, nato meditirali in se spet spravili pokonci. Ob tem lahko ugotoviš, da ima vsak svoj način sproščanja in čakanja na poziv štarterja, ki nas je nagovoril z: „Pozdravljeni, Slovenci“.

Po končanem teku sledi obvezna kopal, ki traja tako dolgo, dokler ne zaspiš v kadi, in masaža nog oz prstov, ki so bili na srečo pri obeh brez žuljev. To potrjuje, da sva pravilno izbrala obutev.

Naslednji dan je bil predviden sprejem na konzularnem predstavništvu v New Yorku, pri g. Vojislavu Šucu, ki nas je seznanil z žalostno novico o smrti našega olimpijca. Sledilo je skupinsko fotografiranje z zaposlenimi na predstavništvu in odpravili smo se še na zadnji potep po mestu in po zadnjih nakupih.

Z mislimi smo bili že nad oblaki in se spraševali, kako bo 11.300 metrov nad zemljo. Skrbelo nas ni zaman, saj je bil let tako nemiren, da smo bili skoraj celih 8 ur pripeti s pasovi. Tako smo na Dunaju pristali z olajšanjem, da smo prešli Pacifik in se že skoraj vrnili domov z naše avanture.

Ob tej priložnosti bi se z možem rada zahvalila družini Ovca Ivana iz Blagovice, da so nama tako skrbno čuvali najine hišne prijatelje, saj niso imeli malo dela.

Ivanka

Vidmar Lederer

Dan pred maratonom na teku prijateljstva

BOŽIČ NA SLOVENSKEM

O malokaterem prazniku bi mogli reči, da se je tako hitro razvil kakor božič. In spet o nobenem drugem prazniku ne moremo reči, da se je okrog njega nabralo pri vseh narodih toliko običajev, verovanj, pripovedk, pravljic in pesmi.

Tudi Slovenci smo v 1200 letih, kar praznujemo božič, opletli božično skrivnost s svojimi posebnostmi, običaji in obredi, ki smo jih naslonili deloma na cerkveno bogoslužje, na ljudsko pobožnost, deloma pa celo na stara poganska izročila.

Začne se z adventom, ki poteka 4 tedne pred božičem in ga lepo ponazarja adventni venček. Advent je bil revnim Slovencem od nekdanj svetli čas. Adventni večeri so potekali v lepi družinski zbranosti ob skupni pesmi in molitvi rožnega venca ter ob pripravljanju jaslíc. Prav jaslice pa predstavljajo najlepše spomenike slovenske ljudske umetnosti. Prve jaslice so postavili jezuiti na Portugalskem v drugi polovici 16. stoletja. Kakih 100 let pozneje so dokumentirane tudi prve jaslice v Sloveniji. Leta 1644 so jih postavili v takratni jezuitski, danes Jakobovi cerkvi v Ljubljani. Tako so se jaslice začele širiti najprej po dvorih in potem še pri meščanih. Med kmečko prebivalstvo, tudi pri nas, se je ta navada začela širiti šele v 19. stoletju. Zanimivo je, da so po letu 1900 začeli v mestih jaslice opuščati in jih nadomeščati z božičnim drevescem. Na podeželju pa se je prav v tem času postavljanje jaslíc najbolj razbohotilo. Najbolj so bile razširjene jaslice na trikotni deski v bogkovem kotu. Na to desko oblikujemo strm hrib, na vrhu hriba je Betlehem, pod njim pa hlev s prizorom Kristusovega rojstva. Poleg lesenih, glinastih ali mavčnih figuric, ki so jih postavljali po hribu, so se kasneje pridružile še papirnate, ki so jih kar zatikali v mah. Papirnat figure je na trg pošiljala papirna industrija, in sicer v polah, da so jih ljudje po mili volji izrezovali in jih lepili na zatiče. Sestavina jasličnega aranžmaja je bil tudi prtiček, ki je pod jaslícami visel s trikotne police. Ti prtički so bili platneni, z vezeni ali celo poslikani. Zelo pa so se razširili tudi papirnati prtički, izdelovanje le-teh pa se je kot prava domača obrt razvila ravno v našem koncu v okolici Domžal.

Ko so jaslice narejene, se bližamo vrhuncu praznika, seveda pa ne smemo pozabiti kolednikov, ki nam ta praznik oznanjujejo.

Kolednike je odlično opisal Valvazor v Slavi Vojvode Kranjske: »Je tudi navada, da hodijo od sv. Miklavža do svečnice iz vsake fare neki ljudje okoli in pojo. Imenujejo jih po njihovem opravi-lu kolednike, t.j. pevce. Kar s petjem od ljudi dobe, spravijo do svečnice, kupijo potem rumenega voska in izdelajo čim večjo svečo. Žrtvovalci s svečo pa se ne izkažejo vsakokrat kot otroci luči. Če namreč trčita dve stranki iz sosednjih far skupaj, se navadno spro. Tisti, ki so močnejši, pobero drugim, kar so nabrali.

Pri tem pa ne drže pesti v žepu, temveč z njimi krepko delujejo!!!«

Toda božič je družinski praznik in praznik miru. Povedati moram, kako sem in ga doživljam jaz v našem Črnem grabnu. Preden zapade sneg, je treba nabrati mahu. V adventu gremo vsi k sveti spovedi in tako postaja čas pred božičem čudovito lep in bogat. Na sv. Lucijo posejemo pšenico na okensko polico. Popoldne na predvečer božiča imamo vsi polno dela s pospravljanjem. Iz pomite veže zadiši po božičnem kruhu. Ko so jaslice postavljene, se vsi zberemo za mizo. Oče prinese star »peglezen« ter vanj naloži kadilo. Prijeten vonj in tišina nas objameta. Eden od otrok vzame posodico z blagoslovljeno vodo in gremo kropit. Pokropimo gospodarsko poslopje z živino ter dvorišče in hišo z vsemi sobami, zraven pa molimo sv. rožni venec. Večerja je skromna, preprosta in mrzla, sv. družina je bila ta dan, kakor pravijo, brez večerje! Škoda, peti ne znamo, zato

pa prižgemo kaseto božičnih, nihče pa ne sme prižgati televizije. Ta večer je pri nas sploh nekaj posebnega, saj se je tudi naš oče rodil na ta večer. Vsakič pa ne pozabi povedati: »Hvala bogu, danes smo vsi skupaj, morda pa drugo leto ne bomo več!« K polnočnici se odpravimo obvezno peš. Zadnja leta so zopet oživele bakle, ki nas spremljajo. Vendar so zaradi poplave javnih luči ter avtomobilov izgubile svoj čar in pomen. Ko pridemo domov, je nabito polna cesta, nas pa čaka nekaj boljšega. Na mizi že cvrčijo pečene krvavice, čaj in potica. Še živina dobi na sveti večer košček kruha, saj pravijo, da se to noč med sabo pogovarja. Na sveti dan pa je izredno praznično. Pri živini opravljamo le najnujnejše, z doma pa ta dan nihče ne sme.

V mnogih naših narodnih običajih, zlasti božičnih, je veliko lepega in prav od nas je odvisno, v koliki meri bomo znali to lepoto ohraniti.

Marko Cesar

Jaslice v Brezjah

Tudi letos bo 24. decembra ob 8.00 uri zvečer božična sv. maša v Brezjah nad Trnjavo.

Darovana bo za mir in razumevanje med ljudmi.

Pridite tudi vi z baklo ali brez, zagotovo pa brez petard, saj gre za praznik miru.

STARA PESEM ZA NOVO TISOČLETJE

*Prinesi v deželo nam sreče kaj
več,
in vražje draživce odpravi nam
preč;
pravičen deželam enako vsem
bodi,
potem zadovoljni vsi bodo
narodi.
Nehala bo vojska, sovražni
prepir,
povsod zadovoljnost bo, sreča
in mir!*

(Novice, 5. 1. 1870)

Dobrim mislim v starem
voščilu iz druge polovice
19. stoletja se pridružuje družina
Smrkolj z najboljšimi željami za
novo tisočletje.

Posebej bi se želeli zahvaliti
vsem sosedom, GD Trojane in
GD Blagovica ter občini Lukovica
za pomoč ob letošnjem neurju.

Družina Smrkolj

*Kako je prazen dom,
dvorišče, naše oko zaman te
išče – ni te več na njivi, ne v
hiši, ni več tvojega
smehljava, le trud in delo
tvojih pridnih rok ostaja.*

V SPOMIN

Minilo je leto, odkar nas je mnogo
prezgodaj zapustila naša draga žena
in mami

PAVLA IGLIČ
iz Rafolč

Vsem, ki se je spominjate,
postojite ob njenem preranem grobu
in ji prižgete svečko v spomin,
se iskreno zahvaljujemo.

Vsi njeni

*Ljubil si družino,
ljubil si svoj dom,
a utihnil je tvoj glas.
Ostali so sledovi
pridnih rok.
Zdaj v grobu mirno spiš,
a v srcih naših še živiš.*

ZAHVALA

V petinšestdesetem letu nas je
nepričakovano zapustil naš dragi mož,
oče, dedek in pradedek.

JANEZ LAVRAČ

Hribi 3 pri Trojanah

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom,
sosedom, prijateljem za izrečeno
sožalje, cvetje, sveče, svete maše,
ter vsem, ki ste se poklonili v njegov
spomin. Iskrena hvala g. Ladu Goričanu
za poslovilne besede, pevskemu zboru
Lipa za zapete žalostinke.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na
njegovo zadnjo pot.

Žalujoci žena Milka,
hčerki Marta in Martina
in sin Tone z družinami

*Našo drago mamo je Bog
iznenada
poklical k sebi;
tolaži nas upanje
na ponovno srečanje z njo
v večnem življenju.*

ZAHVALA

Ob smrti naše drage žene, mame,
babice, sestre in tete

ANE RESNIK

se vsem sorodnikom, sosedom,
sovaščanom, prijateljem in znancem
najiskrenee zahvaljujemo za številno
udeležbo na njeni zadnji poti,
za cvetje, sveče ter darove
za svete maše.

Posebej se zahvaljujemo gospodu
župniku Jožetu Vrtovšku za lepo
pogrebno opravilo in Trdinovim
za obilo pomoči, kakor tudi
sosedu Jožetu.

Nenazadnje pa prisrčna hvala pevcem
in govorniku Ivanu Kepicu za izbrane
besede.

Žalujoci mož ter sinova in hčeri s
svojimi domačimi

*Ljubila si življenje,
ljubila si svoj dom,
a odšla si tja,
kjer ni sovraštva,
ne gorja.
Zdaj v grobu mirno spiš,
a v srcih naših še živiš.*

ZAHVALA

V enaindevetdesetem letu starosti nas
je zapustila naša dobra mama, sestra,
babica, prababica, praprababica in teta

MARIJA ŠTRUKELJ

Gmajnarjeva iz Poljan nad Blagovico

Iskreno se zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom, prijateljem in
znancem za izrečeno sožalje, cvetje,
sveče in sv. maše. Posebno se
zahvaljujemo g. župniku Vrtovšku za
lepo opravljen cerkveni obred, in g.
župniku za somaševanje, pevcem Lipa
s Trojan za zapete pesmi in cerkveno
petje in g. Stanetu Žordani za
poslovilne besede.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste jo
pospremili v tako velikem številu
k večnemu počitku.

Žalujoci vsi njeni.

*A dan je silni moral priti
ločitve dan,
oj dan teman,
ko treba bilo se ločiti,
a vse solze,
ves jok zaman*

ZAHVALA

V 87. letu starosti nas je zapustila naša
dobra mama, stara mama in prababica

FRANČIŠKA ZUPANČIČ

po domače Petračava mama z Zlatega
Polja

Ob boleči izgubi se iskreno
zahvaljujemo vsem sorodnikom,
sosedom, prijateljem in znancem za
izrečena sožalja, za darovano cvetje,
sveče in svete maše. Zahvaljujemo se
gospodu župniku Andreju Svetetu,
cerkvenim pevcem in pogrebcom za
lepo opravljen pogrebni obred,
govorniku Francu Močniku za lepe
poslovilne besede, pevskemu zboru
Tosama za zapete pesmi.

Še enkrat hvala vsem in vsakemu
posebej, ki ste imeli našo mamo radi in
jo v tako velikem številu pospremili na
njeni zadnji poti.

Vsi njeni

imobežnosti življenja in minljivosti vsega se najbolj zavemo v prelomih trenutkih. V takih časih si tudi postavljamo načrte, kako si bomo življenje uredili v prihodnje.

Prelom tisočletja pa je nekaj posebnega: je priložnost za pogled nazaj, naše preteklo življenje in je hkrati tudi trenutek, ko si postavljamo načrte za prihodnje. Tak je red in običaj tudi v poslovnem svetu.

Skupaj z vami, spoštovani kupci, dragi prijatelji, tudi mi v Napredku pogledujemo na našo preteklost in si z vašo naklonjenostjo zarisujemo našo prihodnost. Radi bi vam povedali, da se tudi v tem novoletnem trenutku preloma stoletij in tisočletij zavedamo, kako smo mogli vse to, kar smo dosegli, uresničiti le z vašo pomočjo.

Ponosni smo, da upravičujemo pot našega razvoja.

V Napredku vam želimo doživetja lepote božičnih in novoletnih praznikov, v novem letu, prvem v tisočletju, mnogo svetlobe v vsem, kar vam prihaja naproti. Napredek bo skušal z vsemi svojimi poslovnimi ravnanji in tudi človeškimi zmogljivostmi storiti vse, da bi vam te vaše poti v življenju storili lepše in prijaznejše.

Želimo vam zdravja in uspehov.

Vaš Napredek

